

OCTOBER 2002

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI

VOL. LXVII, No. 10

RECEIVED
OCT 22 2002
P.A.O.I. LIBRARY

SOLIA

THE
HERALD

**ENGLISH EDITOR /
SECRETARY:**
Protodeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză

INTERNET PUBLISHER:
Mr. Lee A. Costache

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

STAFF:
Rev. Fr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>The Passion of the Holy, Glorious Great-Martyr of Christ, Demetrius</i>	3-4, 13
<i>Faith, Fr. Alexander Schmemmann</i>	5, 14
<i>The Need for Orthodox Education,</i> David J. Brown	6-7
<i>Explanation of the "Our Father",</i> St. Germanus of Constantinople	7
<i>St. Nicholas Orthodox Camp - 2002,</i> Dr. John Bujea	8
<i>10th Anniversary - Saint Joseph Church,</i> Rev. Fr. Traian Stafiuc	9-13
<i>The Treasure of the Orthodox Church and the</i> <i>Internet, Reader Razvan Bena</i>	10-11
<i>Financial Report</i>	11
<i>Complete Healing, Rev. Fr. Dr. Cornel Todeasa</i>	12
<i>A Note of Thanks, V. Rev. Richard &</i> <i>Preoteasa Hildegard Grabowski</i>	12
<i>Vatra Truck Retired - Bids Accepted</i>	13
<i>Hierarchal Schedule</i>	14
<i>Parish Register</i>	15-16

Romanian Section

<i>Un Nou Episcop În "Lumea Nouă",</i> +NATHANIEL, Arhiepiscop	17, 20
<i>Sfânta Cuvioasă Parascheva De La Iași,</i> <i>Ocrotitoarea Moldovei,</i> Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu	18-20
<i>In Memoriam: Părintele Stăniloae (+ 4 octombrie 1993),</i> <i>Un Slujitor Devotat Al Bisericii Și Teologiei</i> <i>Ortodoxe, Un Mare Teolog (Ortodox) Al Epocii</i> <i>Noastre, Coloană A Teologiei Ortodoxe</i> <i>Contemporane, P.F. Părinte Teoctist,</i> <i>Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române</i>	21, 24
<i>Educația Creștină A Familiei, Sfântul Mare Mucenic</i> <i>Dimitrie, izvorătorul de mir, Sfântul Dumitru</i> <i>Basarabov, Sfântul Mare Mucenic Nestor,</i> <i>Maica Preoteasă</i>	22, 24
<i>Înapoi, la Cele Zece Porunci, Pr. Remus Grama</i>	23
<i>Necrolog, Prof. Paul A. Caravia</i>	24

COVER: The Great-Martyr Demetrius from the Church of Therapontos in Thessalonika, Greece.

EVIL DOES NOT CONQUER EVIL

(St. Barsanuphius the Great)

The Apostle Paul wrote to the Christians of Rome: Be not overcome by evil, but overcome evil with good (Rom. 12:21). How much the Christian martyrs of Rome endured in those hard years at the hands of the unbelieving pagans! Slander, persecution, insults; floggings, various tortures to make them deny Christ, and finally death. The great Apostle counselled them in his epistle how they should behave toward their persecutors.

The Holy Fathers of the Church knew by experience the great power hidden in love, and how the weapon of love crushes the assault of evil. *Evil can by no means conquer evil*, writes Abba Poemen, *but if someone mistreats you, treat him well, so that by your goodness you destroy his wickedness*. And St. Barsanuphius the Great, being asked about this, replied: *Evil does not conquer evil*.

Do not be overcome by the evil of others, O man. He who mistreats you must be repaid by kindness. Do not allow anger to overcome you so that you seek revenge on him. Christian behavior does not know the meaning of revenge. Have great patience in temptations: raise your hands and heart to God and pray for your enemies. Beg God to enlighten them so that they will return to the knowledge of God. Did someone steal your property? Do not rush to plunder his possessions or to prosecute him, but pray for him with love. Did he strike you? Remember that the Lord commanded us to turn the left cheek also when they strike us on the right. Evil is neutralized by goodness. If you try to conquer the evil of others with your own evil, you nourish and strengthen it even more. But if you do good to the one who injured you and make excuses for him, when he learns about it he will be ashamed of his evil behavior, and will repent and ask forgiveness. Great is the power of love; it is the greatest characteristic of God. ✽

From The Illustrated Sayings of the Holy Fathers
by Monk John Vranos.

THE PASSION OF THE HOLY, GLORIOUS GREAT-MARTYR OF CHRIST, DEMETRIUS

CELEBRATED OCTOBER 26

The holy great-martyr Demetrius was born in the city of Salonika and was the son of noble and pious parents. His father was the Military Governor of Salonika and secretly believed in our Lord Jesus Christ and labored for Him. He did not dare, however, to confess the Lord's most holy name openly, for at that time the impious emperors were tormentors of Christians and had raised up a great persecution against the faithful. Since he feared the threats of the cruel and iniquitous rulers, he hid within himself the pearl of great price, the faith which is in Christ. But in his palace he secretly kept two holy icons, adorned with gold and precious stones, one of our incarnate Saviour and the other of the most holy Theotokos. A lamp always burned before them, and he censed them with incense; and together with his wife, who also believed in Christ, he prayed to the true God, Who dwells in the heavens, to His Only-begotten Son, and to our immaculate Lady. This pious couple was exceedingly merciful to the poor and gave abundant alms to those who asked for them. But they had no children, and this grieved them greatly; therefore, they prayed God fervently that He grant them an heir.

In a short time, their prayer was heard, and they were granted a child, the holy and blessed Demetrius. All Salonika rejoiced with its Governor, who had a feast prepared for the entire city and especially for the poor, to thank God for the gift He had bestowed upon them.

When the boy reached an age at which he could know and understand truth, his parents took him into the room where they prayed. They showed him the holy icons and said, "This is the depiction of the one, true God, Who made heaven and earth, and this is the image of the most pure Virgin Theotokos." They instructed Demetrius in the holy faith and in everything which leads to the knowledge of the Lord Jesus Christ. They explained to him, moreover, how vain are the vile gods of the heathen and their lifeless idols. Through his parents' teachings and especially through the workings of the grace of God within him, Demetrius came to know the truth. He believed in God with his whole heart, bowed down before the holy icons, and kissed them reverently. After this, his parents secretly summoned a priest and certain of the Christians whom they knew, and in their hidden chapel they had their son baptized in the name of the Father, Son, and Holy Spirit.

After the child was baptized, he received instruction in the law of God. As he grew, his understanding was strengthened, and he ascended from rung to rung

on the ladder of virtue. The grace of God, which was upon him, enlightened the boy and made him wise. When he had already reached manhood, his parents departed from this temporal life, leaving Saint Demetrius both their possessions and the example of their good deeds.

As soon as the Emperor Maximian learned of the repose of the Military Governor, he summoned his son Demetrius. The Emperor perceived that Demetrius was an intelligent and brave man, and so he made him the new Governor of Salonika. He said to the saint, "Protect the city in which you were born and cleanse it of the impious Christians. Put to death all who call upon the name of the Crucified One."

After he had received the governorship, Saint Demetrius returned to Salonika where he was received with honor by the citizens. Immediately, he began to confess and to glorify the name of our Lord Jesus Christ, and he instructed all the people in the holy faith. He became a second Apostle Paul to the citizens of Salonika, leading them to know the true God and uprooting the ungodliness of polytheism. But within a short time the Emperor Maximian learned that his Governor Demetrius was a Christian and had led many to his faith. When the Emperor heard of this he was enraged. At that time he was returning from a campaign against the Sarmatians, and so he went to Salonika. Before the Emperor reached the city, Demetrius put into the hands of a trusted servant named Lupus all his possessions, the wealth he had inherited from his parents, his gold and silver, precious stones, and raiment. He instructed Lupus to distribute these things quickly to the poor and needy, saying "Give away my earthly riches and let us seek the wealth of heaven."

Then Demetrius began to pray and to fast, preparing himself to receive the crown of martyrdom. As soon as the Emperor began to make enquiry as to the truth of what was said concerning Demetrius, the saint hastened to appear before him, boldly confessing himself to be a Christian and reviling the polytheism of the pagans. The Emperor then ordered that Demetrius be imprisoned. There the saint prayed in the words of David, *O God, be attentive unto helping me; O Lord, make haste to help me. For You are my patience, O Lord; O Lord, You are my hope from my youth. On You have I been made fast from the womb; from my mother's womb You are my protector. In You continually is my singing of praise; I will chant unto my God for as long as I have my being. My lips shall rejoice*

Cont. on page 4

Great-Martyr Demetrius ...

Cont. from page 3

when I chant unto You; moreover, my tongue will meditate on Your righteousness all the day long. ...

As Demetrius was sitting in prison, he was visited by a most brilliant angel, who appeared to him wearing a crown from paradise. The angel said, "Peace be to you, O martyr of Christ. Take courage and be strong!"

The saint replied, "I rejoice in the Lord and delight in God my Saviour!"

This vision set afire the saint's heart with love for God, and he was filled with a fervent desire that his blood be shed for the Lord. ...

When the twenty-sixth day of October dawned, soldiers entered the prison where they found Saint Demetrius standing at prayer. They pierced him with their lances, and he surrendered his honorable and holy soul into the hands of Christ the Lord, Who was likewise pierced by a spear. His body was cast out and lay upon the ground in dishonour until the faithful came by night, took it secretly, and buried it.

Demetrius' trusted servant Lupus ... was present in the prison when the saint was run through with spears by the soldiers. He dipped his finger in his master's blood and took his lord's blood-soaked robe and worked many miracles with that robe and with his finger. He healed every disease and cast out evil spirits, and as a result, word of these marvels spread throughout Salonika, and all who were ill began to come to him. When Maximian learned of this, he commanded that the blessed Lupus be seized and beheaded. Thus did Saint Demetrius' good servant follow his master unto the Lord, for where the master is, there should his servant be also.

A short time thereafter the persecution ceased, and a little church was built over the grave of Saint Demetrius. Many miracles were worked there and various healings bestowed upon the infirm. Now there was an illustrious nobleman named Leontius, a believer from the land of Illyria, who came with faith to the grave of the holy great-martyr Demetrius. He was suffering from a grievous and incurable illness, but when he was carried into the church and laid on the martyr's tomb, he immediately received healing. He arose cured and gave thanks to God and His servant, Saint Demetrius.

It was Leontius' desire to erect a large and beautiful church and to dedicate it to the saints as a token of his gratitude, so the small church was torn down. When the workmen began to dig trenches for the foundation of the new church, they unearthed the relics of the holy great-martyr Demetrius, which were whole and incorrupt. Fragrant myrrh flowed from them, filling the whole city with its scent. All the people gathered together and joyfully removed the saint's remains from the earth. An innumerable multitude of the sick were healed when they were anointed with

the myrrh. Leontius rejoiced greatly not so much on account of his healing as because of the uncovering of the saint's relics. Soon, the work he had begun was completed, and that most wondrous temple was dedicated to Saint Demetrius. The saint's holy relics were placed in the church in a coffer plated with gold and silver and adorned with precious stones. Leontius purchased villages and vineyards and gave them to the church for the support of its clergy.

As he was preparing to return to his home, Leontius wished to take a portion of the saint's relics with him and to build a church dedicated to Saint Demetrius in his homeland. But the saint appeared to him and forbade him to remove any part of his remains; therefore, he took only Demetrius' shroud, which was soaked in the saint's blood. Leontius placed it in a golden reliquary and then departed. Through the prayers of the saint, numerous miracles were worked by that cloth as Leontius was travelling. During the course of his journey, it was necessary for Leontius to cross a very wide and swollen river. He was greatly troubled and very fearful until the holy martyr appeared to him and said, "Take the shroud in your hands and do not be afraid." Leontius did this, and he and those with him succeeded in crossing the river. When he reached his own country, he built a most magnificent church dedicated to the saint. ...

Once, there was a great famine in Salonika, and the people began to die from lack of food. Unable to bear to see the inhabitants of his city perish from hunger, the saint appeared openly to sailors as he went about various ports, harbors, and islands. He commanded the masters of ships loaded with wheat to sail to Salonika, thus delivering his city from starvation. ...

Many were the captives whom the saint delivered from bondage. Once, a certain bishop was seized by barbarians and led away in chains. Saint Demetrius appeared, loosed his fetters, and guided him back to Salonika. At another time barbarians attacked the area surrounding Salonika, capturing many of the people who lived outside the city. They took two fair maidens to their country and gave them to their Prince, for the virgins were skilled in needlework and knew well how to embroider every sort of depiction of flowers, trees, birds, beasts, and human faces. When the Prince learned that they knew this craft well, he said to them, "I have heard that the great god Demetrius works wondrous miracles in your land. Embroider his image for me on linen, that I may worship him."

The virgins said, "Demetrius is not a god but a great servant of God and the helper of Christians. We dare not do what you ask, O Prince, for we know that you do not wish to revere Saint Demetrius but to mock him."

"Your life and death are in my hands," said the Prince. "Choose whichever you prefer. Do as I command and you shall live. But if you do not obey my order, you shall die."

Cont. on page 13

The following is an excerpt from the book *Celebration of Faith, Sermons, Vol. 1, I Believe*, a collection of talks broadcast to Soviet Russia over Radio Liberty by Fr. Alexander Schmemmann until his death in 1983.

FAITH

By Fr. Alexander Schmemmann

I believe in God ... But what is belief, faith? If we look impartially at this affirmation “I believe in God,” and reflect on what these words might mean, it becomes mystifying ... And this is true even though we thought we understood it.

First of all, it is obvious that belief and knowledge are not the same, or at least knowledge as commonly used in its everyday sense. If I say: “I believe in God” — i.e., I know God exists — this type of knowledge is in no way similar to the knowledge that in my room there is a table and outside my window rain is falling. This latter — what we call objective knowledge — is independent of me, it enters my consciousness apart from my will, apart from free choice of any kind. It is, in fact, “objective”; and I — the subject, the person within me — am only able to accept it and make it my own. But when I say “I believe in God,” then I am making an affirmation which requires a choice, a decision. In other words, it presupposes some kind of very personal participation by my entire being. As soon as this personal participation, this choice disappears, then my faith dies, becomes in fact non-existent. Genuine faith of this sort is far from our norm, and therefore faith must in no way be reduced to simply an objective, independent part of my convictions and worldview.

Many people turn to God in times of fear, unhappiness, or suffering, but when these moments pass they return to a life completely unrelated to faith, living as if God did not exist. Even more people believe not so much in God as in *religion*, strange as this may sound. They simply like being in a church, they find it cozy and comfortable. Many of these people have been accustomed since their childhood to the “holiness” of church and rituals. Here everything is beautiful, deep, mysterious — quite different from what they find in the world’s day-to-day insanity and evil. And without ever thinking about it, or pursuing it on a deeper level, these people hold on to this “religiosity.” But religiosity has almost no connection to “real” life. Religiosity provides good, clean “experiences,” makes it easier to live; but religion in this scheme is isolated and divorced from real life.

Finally there is a third category of people: those who view religion as something useful and necessary for human society, for the nation, for the family, for children, for the terminally ill and sick, for upholding honesty and morality. In other words, these people reduce religion to its usefulness. When I was a young priest, I remember how mothers would approach me

for help in uprooting some bad habit from their children by means of confession. “Tell my child that God sees everything; then he’ll be afraid and won’t do such and such...”

Religion as help and comfort; religion as a kind of recreational pleasure in holy and exalted things; religion as usefulness. In all of these there is a measure of truth, but when reduced *only* to these, religion is no longer faith as the apostle Paul described it at the dawn of Christianity: “Now faith is the realization of what is hoped for and the certitude of things unseen” (Heb 11:1).

Let’s reflect on these strange words: “the realization of what is hoped for, the certitude of things unseen.” They are strange because of an apparent contradiction: if I am hoping for something, how can it be already *realized*? If it is realized, then logically there is nothing to hope for. And how can something that is not seen — or, in other words, something impossible to observe and to examine — be seen and known? How can it become within me a *certitude*, something genuine and true, a reality, something that I possess? Yet it is precisely in this way, employing these apparent paradoxes, that the apostle Paul defines faith. Notice that this definition does not include the word God; that word appears later, in the following verses of his letter. Here he speaks of faith as a special, characteristically human, condition — a kind of gift human beings possess.

“So you say it’s a gift, but *what* gift?” To this question we may respond as follows: it is the yearning, the longing, the *hopeful* anticipation for something desired, the presentation of that *something other* which alone will make life worth living.

And here is something strange: the atheist philosopher Jean Paul Sartre defines man in almost exactly the same way, saying: “man is a useless passion.” He calls this passion, this yearning, “useless” because in his opinion it is illusory: there is nothing to yearn for, there is nothing for which to wait or to hope, there is nothing for which to thirst. But what is significant is that even he finds in man this hopeful anticipation and thirst. So faith itself, according to the apostle Paul, is the knowledge of, and the encounter with that which a person — without perhaps even realizing it — anticipates in hope; it is the yearning and thirst that are revealed as his very life. If this *thirst* did not exist, if this hopeful anticipation did not exist, then there also would be no *encounter*; and if that for which a person thirsts does not exist, then this anticipation within him also would not exist. It is in this encounter that the *unseen* becomes certitude, something that I experience as my own, as reality.

All of this means that faith, in the Christian experience, is the fruit and manifestation not simply of *knowledge*; it is not a conclusion based on reasoning and analysis. Faith is not an intellectual calculation, but neither is it simply religious emotion which is

Cont. on page 14

THE NEED FOR ORTHODOX EDUCATION

By David J. Brown

A high school boy died in tragic circumstances. A student on the yearbook committee chose a quotation from Shakespeare as part of a memorial to her recently reposed fellow student. School authorities reject it because the quotation from Shakespeare refers to "God" and "heaven". This censorship did not occur under an oppressive Eastern European communist regime. In fact, the student on the year book committee is an active member of our own parish.

In our culture permeated by political correctness, this censorship of the most basic expression of Christian values ought to be a warning to Orthodox in North America. Many of the faithful folk of our parish left their native land because of the persecution of Orthodoxy, seeking prosperity and freedom in the United States and Canada. On the surface, these countries are lands of promise and opportunity. But appearances can be deceiving. Before our high tech age, miners would use a canary as an early warning system to detect the presence of invisible, odorless toxic gas. If the little bird died then the miners were in danger, heeding the warning, speedy evacuation of the mine saved their lives. When I heard of this censorship of faith in our high schools, I felt like a miner who discovered a dead bird on the floor of his cage. The threat of political correctness under the guise of tolerance is so subtle, it could go unnoticed by most people. The threat we face is more subtle than prisons and labor camps but no less deadly in our spiritual life. We are a prosperous people, but does our prosperity threaten to destroy the spiritual treasure of our Orthodox faith? We are free, but do we use the gift of freedom to choose to lead God-pleasing lives to the glory of the Holy Trinity?

Living at the dawn of the twenty-first century, may we take to heart the words of the Holy Apostle Jude, the Brother of the Lord. St. Jude writes, *"Beloved, while I was very diligent to write to you concerning our common salvation, I found it necessary to write to you exhorting you to contend earnestly for the faith which was once for all delivered to the saints"* (Jude 1:3). In our changing times, we must exhort every effort to contend for the faith. In our struggle, we must seek God's help so that we can pass on to our children the fullness of the unchanged timeless truth of our Orthodox faith that was once for all delivered to the saints.

When confronting the challenge of the Orthodox Christian education and spiritual formation of our

children, an illuminating book is **The Path of Salvation** by St. Theophan the Recluse (1815-1894). Emphasizing the paramount importance of the church in the spiritual life of a child, St. Theophan writes:

"Having begun in such a way from the cradle, one must continue it later, and during the whole time of upbringing: in childhood, in adolescence, and in young manhood. The Church, its life, and the Holy Mysteries are like a tabernacle (tent) for the children, and they should be under it without leaving it" (*The Path to Salvation*, p. 45).

Along with frequent participation in the Holy Mysteries, Saint Theophan extols the crucial role of parents in the spiritual development of children:

"... the spirit of faith and the piety of the parents should be regarded as the most powerful means for the preservation, upbringing and strengthening of the life of grace in children" (*The Path to Salvation*, p. 44).

Therefore, the two most important aspects of Orthodox Christian education are participation in the life of the Church, especially reception of the Holy Mysteries, and the influence and the example of faithful, devout Orthodox parents.

Addressing the process of spiritual growth and maturation of children, Saint Theophan observes:

"Because of this more or less prolonged interval between Baptism and the dedication of oneself to God, the beginning of the Christian moral life through the grace of Baptism in infants is broadened, so to speak, into an indefinite period of time, during which the infant matures and is formed into a Christian in the Holy Church in the midst of other Christians, as previously he had been formed bodily in the womb of his mother" (*The Path to Salvation*, p. 40).

This is a provocative image of the Church. How can our local parish improve our efforts to nurture our children in their spiritual growth while support parents as they fulfill their vital Orthodox leadership in the home?

Following the example of several Orthodox communities in North America, our long term goal should be to establish an Orthodox Christian School in our city. This lofty goal is intimidating to consider. Yet, our loving God knows our weakness and our needs. The future is in the Lord's providential care. The present is full of both obstacles and promise. The choice is ours to make. Mother Gabriella, the Abbess of Dormition Monastery, teaches Orthodox Christians who face potentially overwhelming tasks to do small things faithfully. Therefore, let us trust in the Lord's abundant mercy, making the small first steps towards broader Orthodox education. In this way, we can fulfill the exhortation of the Holy Apostle Jude to build ourselves up on our most holy faith (Jude 1:20).

Already, a few families and their children have expressed interest in meeting on a weekly basis to apply Orthodoxy to their students and to grow in faith. Saint Theophan writes:

"It should be placed as an unfailing law that every kind of learning which is taught to a Christian should be penetrated with Christian principles and, more precisely, Orthodox ones. Every branch of learning is capable of this approach, and it will be a true kind of learning only when this condition is fulfilled. Christian principles are true beyond doubt. Therefore, without any doubting, make them the general measuring stick of truth. It is a most dangerous error among us that subjects of learning are taught without any attention to the true faith; ..." (The Path of Salvation, p. 64).

Against our cultural context where the mere mention of "God" and "heaven" are deemed inappropriate and unacceptable, how inspiring would it be to approach learning from an Orthodox perspective? Teaching a handful of children once a week is a humble beginning. Nevertheless, we believe that God creates each person in the image and likeness of God. With God's help, sowing and nurturing the seeds of faith in the hearts, minds and souls of a few could bear fruit to the Glory of God and Eternal Life.

A faithful servant of the church in Europe and North America, the Holy Hierarch, ascetic and scholar, Saint Nikolai Velimirovic of Zica (1880-1956) writes:

The monks once asked Paisius the Great: 'Speak to us, Father, a word for salvation, and tell us how we must live to please God.' The elder replied: 'Go and keep the commandments of God and hold fast to the tradition of the Fathers.' The tradition of the Fathers is the experience of the saints in the spiritual sphere, an experience grown immense for close to two thousand years, the experience of thousands upon thousands of holy men and women — an incredibly rich storehouse of wisdom and an immense heap of proofs of every truth of Holy Scripture. And all this good, all this wisdom, all these proofs and all this experience have been cast aside by the Protestants! Oh, what unspeakable stupidity! Oh, what an extreme of poverty!" (The Prologue, pp. 334-335).

Let us embrace the Truth and keep the faith by developing a curriculum tailored to the specific needs of our children, based upon the firm foundation of the commandments of God and the tradition of the Fathers. ✽

EXPLANATION OF THE "OUR FATHER"

By St. Germanus of Constantinople

OUR FATHER, WHO ART IN HEAVEN, HALLOWED BE YOUR NAME: the name is that of the Son of God.

Saying "Father" points out to you of whose goods you have been made worthy, now that you have become a son of God. Saying "in heaven" points out your Father's native country and home: if you want to have God as a father, look to heaven and not to earth. For you do not say "my Father," but "our Father," since you have all men as brothers of the one Father.

HALLOWED BE YOUR NAME, that is, make us holy so that You may be glorified by us. For as God is blasphemed by me, so He is also glorified by me.

YOUR KINGDOM COME, that is, the second coming: for he who has a good conscience boldly desires the coming of the resurrection and the judgment.

YOUR WILL BE DONE, ON EARTH AS IN HEAVEN — just as it says, the angels do Your will, so grant that we may do it.

GIVE US THIS DAY OUR DAILY BREAD — it means the bread which is sufficient for our nature and existence. He removes the care for the morrow. The body of Christ is the daily bread, and we pray that we may share in it blamelessly.

AND FORGIVE US OUR TRESPASSES, AS WE FORGIVE THOSE WHO TRESPASS AGAINST US, because we sin even after baptism. We pray that He might forgive us our debts if we do bear a grudge: for God has me as an example, and what I do to the other, He does unto me.

AND LEAD US NOT INTO TEMPTATION. We men are weak; therefore, it does not become us to fall into temptation, but rather to pray not to be overwhelmed by temptation. For he who is overwhelmed and overcome is led into the pit of temptation: but he who has fallen, has he prevailed?

BUT DELIVER US FROM THE EVIL ONE. He does not say "from evil men," for they do not wrong us, but "the Evil One."

The all-holy and sacred invocation of the great and blessed God (and Father) is a symbol of the subsistent and existing sonship which has been bestowed according to the gift and grace of the Holy Spirit. According to this adoption, when all human distinctiveness is surpassed and covered by the visitation of grace, they are called sons of God; and, they all will be saints, as many as (through gracious acts) thenceforth have splendidly and gloriously cleansed themselves by the divine beauty of goodness.

*The above text was excerpted from the book **On The Divine Liturgy**, pgs. 101, 103, 105, SVS Press, Crestwood, NY, 1984. Available for \$9.95 + \$3.00 shipping from ROEA, PO Box 185, Grass Lake, MI 49240, (517) 522-3656. ✽*

ST. NICHOLAS ORTHODOX CAMP — 2002

Staff and Students of St. Nicholas Camp 2002 at Fort Qu'Appelle, Saskatchewan

The Campers this year were: Kara Krasium-Winzel, Paula Krasium-Winzel, Sarah MacLellan, Steven MacLellan, Anja Ruzic, Tamara Ruzic, Natalie Ungrin, Amanda Anderson, Ivan Slywka, Sarah Steski, Jessica Nenson, Danita Mallory & Mackenzie Chesters.

The daily hurdles faced each morning included getting the campers up in time for Chapel. Some of the boys took turns as Altar Servers and Readers, while some of the girls took turns as Readers. After breakfast and cleanup the classes started with "Church See & Do" with the Very Reverend Father Dan Nenson who was spelled off by Father John Mancantelli. The Camp theme this year was in honor of the Holy Cross. This was taught by Psa Clara Mancantelli and Colleen Ungrin. Church Music followed with Dr. Eleanor Bujea. Dr. Eleanor Bujea taught the Tropar and the Kontak of the Cross and the responses for the Morning and Evening Prayers and Holy Liturgy responses. Psa Clara's Bible Challenge concluded the morning program. All the instructor's are to be congratulated for their dedication in working with the children.

We were very fortunate, blessed might be a better word, to have a great group of volunteers with us this year. Clayton Ungrin did a great job of putting up a crossbar on a pole that resembled a totem pole and converted it to a Cross. The Cross stands about 10 feet high and the crossbar probably stretches 6 to 7 feet across. By the way, the crossbar(s) had to be carried up the hill which has a very steep incline - about 35

degrees. Then to make the it visible, Clayton decided to paint the Cross white - this took another 8 trips up and down the hill - and last but not least, the temperature was a scorching 90+ degrees. Dave Steski handled the Sports Activities, taking the campers out swimming, bowling, orienteering and of course camp fires. Colleen was our Nurse and Dorm Mother.

Our thanks to our cooks, Rose Dumba and Agatha Mack for preparing the delicious meals. The closing program had the children in procession led by the Cross-bearers, Natalie Ungrin and Ivan Slywka and most of the Campers struggling up the hill to participate in the blessing of the Cross. Some of us had more difficulty coming down than going up.

Finally then, the Attendance Certificates and the Thank You Cards, prepared under Colleen's supervision were handed out to the Staff and children by Tamara Ruzic, Camper's Representative. The campers, with the help of parents, grandparents and relatives, packed their sleeping bags, back packs, and said good-bye to old friends and new.

Now is the time to plan to meet again, next year, at Camp St. Nicholas, to renew old friendships, make new friends, revisit our heritage and, what is most important, recall, learn or relearn and live and practice our Orthodox faith.

Until next year then, we hope to see you and everyone else back, bringing a friend or two with you. *

Dr. John Bujea (Camp Coordinator)

10TH ANNIVERSARY SAINT JOSEPH CHURCH

His Eminence, Archbishop Nathaniel with Fr. Traian Stafiuc, Fr. Onisie Morar, Preoteasa Cici and Andre Stafiuc, Preoteasa Juliana Marinescu and Preoteasa Anca Morar.

On August 24-25th, Saint Joseph of Maramures Church in Hazleton, Pennsylvania, celebrated its 10th anniversary. Months before, invitations were sent to all ROEA parishes in America and Canada, as well as a contract for the church's Anniversary Book. In the meantime, the church's building went through many transformations and improvements, getting ready for this important event.

Looking back in time, one may say that it has been only 10 years, and maybe there are not so many things to be proud of, regarding our congregation and church. But for those who constantly and ceaselessly have been working for and in the church's name, these ten years have been difficult, but have also born much fruit. All these years, through the hard work of parishioners, founders, benefactors, and the priests who have been assigned to serve this congregation, the idea of a more united and solid community slowly, and constantly grew stronger in the minds and hearts of the faithful. Now, after ten years, the entire community was ready to celebrate this unique event, under the blessing and presence of Archbishop Nathaniel.

Before the service of Vespers, His Eminence Archbishop Nathaniel joined Mother Christophora from "The Orthodox Monastery of Transfiguration" in

Ellwood City, Pennsylvania, and Mother Capetolina from "Protection Veil Orthodox Monastery" in Anchorage, Alaska, together with Rev. Fr. Traian Stafiuc (Parish Priest), in a special Commemoration Service held at the family parcel of Bishop Innocent (Gula) at St. Mary's Cemetery in Hazleton. Mother Capetolina came from Alaska especially to pay her respects to Bishop Innocent; and, together with Mother Christophora, traveled almost five hours from Ellwood City to arrive in time to meet Archbishop Nathaniel. As the sounds of "Memory Eternal" spread around the small cemetery, the weather was inconstant, echoing my feelings. My thoughts flew to our Lord Jesus Christ of living souls while the prayer of the departed was read by the Archbishop, and the incense completed the faded image of a great personality.

I was standing in front of Bishop Innocent's place of repose as an unworthy servant of God, thinking of the greatness of a man born in the same city I was sent, by the grace of God, to serve a small Romanian community, and I once more felt committed and indebted to make a change. We went back to the church in solemn silence, showing respect for the memory of Bishop Innocent.

Archbishop Nathaniel was welcomed at the church's entrance by the altar boys, Cristian and Adrian Bucur, both dressed up in traditional outfits, holding a big loaf of bread and salt. "Welcome your Eminence!" they said; then people all around started to sing "Many Years!", expressing their joy at seeing the Archbishop.

At the service of Great Vespers, Fr. Onisie Morar joined us, as a very well known founding member and priest of this parish. I think that every time Fr. Morar touches the Holy Doors, he once again remembers when he himself installed them, after he carefully and assiduously carved them. He would say the same thing, while we were having dinner in the Social Hall downstairs, this time with a special light in his eyes. I knew that his gift comes from a soul blessed by our Lord.

During dinner, we shared thoughts and opinions about the history of Saint Joseph's Parish and the inherent obstacles people faced here, in this small town in northeastern Pennsylvania. In addition, we shared the good food prepared by Mrs. Maria Anton and Mr. Vasile Bratean. The Ladies Auxiliaries did their best to make us feel comfortable and to enjoy a special and traditional meal. Mrs. Stela Dineata, Livia Bratean and Rodica Maghear were all around us, speedily taking good care of everything that needed to be done.

The next morning, as I was getting ready for the Liturgy, the church was slowly filling up with people who were anxiously awaiting the arrival of Archbishop Nathaniel. Once again, we welcomed the Archbishop singing "Many Years, Master". The Liturgy was characterized by various emotions and by a meaningful peace. I surprisingly found myself following the Archbishop's prayerful attention and elegance dur-

Cont. on page 13

THE TREASURE OF THE ORTHODOX CHURCH AND THE INTERNET

Everyone, Orthodox and non-Orthodox alike, agrees that the Church is the guardian of a treasury of great price. The treasure consists of the saving words and actions of Christ, as recorded in the Holy Scriptures, and of the life and inspiration of the Holy Spirit, as manifested in the lives of the Saints, and in their writings.

In this treasury lay the Holy Gospels, written down by saints of the Church, and put together by other saints of the Church. In this treasury lay the beautiful and God-inspired prayers of the Divine Liturgy and of the other Church services. In this treasury lay the writings of Holy Fathers, the wonderful examples of Christian life contained in the lives of the Saints, the glorious hymns of the Church, as well as the Spirit-inspired words of many contemporary fathers and elders.

Anybody who has touched this treasure, who has drunk from its springs of living water, can only thirst for more. I have known people who had grown up in other non-Orthodox churches, and who were very zealous and well established in their denominations. So magnificent is this great treasure of the Church, that upon finding it, upon reading the lives of the Saints and the writings of the Fathers, upon participating in the divine services, these people did everything they could (this sometimes included angering one's friends and family, quitting well-paid jobs in the ministry, and most often changing one's life) to be able to drink further from its living waters. Seeing these people, one cannot but be reminded of the parable of the man who sold everything he had in order to buy the field under which a treasure was buried (Matthew 13:44).

Unfortunately, many of us who have grown up in the Orthodox Church have little knowledge or use of this treasure. We kiss the Holy Gospel book at Church, but how often do we open it at home and read it? We venerate the icons of Saint Nicholas or Saint George, and we might even know one or two of their miracles, but how many of us have read their lives, or tried to imitate their virtues? We cross ourselves when the priest mentions "Saint John Chrysostom whose divine liturgy we celebrated," but how many of us have read any his homilies? (try them - they are so full of inspiration and love for Christ that one cannot but cry when reading them).

We Romanians also boast of belonging to a Church that has gloriously witnessed Christ in the midst of communist oppression, and has produced wonderful spiritual fathers, theologians, confessors, and Spirit-inspired elders like Elder Cleopas, Fr. Arsenie Boca, Fr. Dumitru Staniloae, Fr. Arsenie Papacioc, Fr. Teofil Paraianu, and, closer to us here in America, Fr. Ro-

man Braga and Fr. Felix Dubneac. Yet how many of us have read their writings, or have given heed to their instructions, or have tried to shine the light of Christ around us as they have?

Looking from the outside, one gets the feeling that we Orthodox are like somebody sleeping near a spring of living waters, having but a vague idea of its existence, and certainly no intention of drinking from it. And this lethargy is not completely our fault. Most of us have grown up without reading an iota from the lives of the Saints, not because we did not want to or care, but simply because they were not available. Most of us have never read Elder Cleopas or Fr. Teofil Paraianu, because their writings have just emerged from the darkness of the communist times. And most of us do not pray the Paraklesis Hymn to the Mother of God, not because we think her intercessions for us are not effective (by the way, they always are), but because we are not used to it; and, maybe we do not have the book containing this service.

Thus, it seems that one of the great challenges of our Church is to shine forth this treasure to her children, to bring them to and water them from the springs of living water which she has been guarding unpoluted for 2000 years. The challenge seems quite daunting, given the immensity of the task. However, some very encouraging steps have already been taken, with the help of a tool which God seems to have put into our hands just at the right time - the Internet.

For several years, many people, both in Romania and in the United States, have put a great deal of effort into making available to us hundreds and hundreds of jewels from this inexhaustible treasure of the Church: writings of the fathers, lives of the saints, prayers, services and hymns of the Church, writings and sermons of contemporary Romanian fathers and theologians, as well as the entire Holy Scripture. Everything is available almost instantaneously, and can be read, listened to, copied, or printed with the click of the mouse.

Another great effort (this time of just one man) consisted in gathering almost all of these pearls, putting them on a fast US-based Internet server (to minimize the downloading time), and sorting them into "boxes" from where they can be easily accessed.

Thus, one can find the Akathist hymns at Acatistier.org, listen to the Divine Liturgy, at Liturghie.org, Christmas Carols at Colinde.org, contemplate on the lives of the saints at VietileSfintilor.org, find the services of the church, and most of the daily prayers at Rugaciuni.org, read the psalter at Psaltire.org, and listen to the Holy Week Services at PasteOrtodox.org.

Many spiritual writings of the Holy Fathers, as well as large portions of the Paterikon can be found at the site ***Spiritualitate.org***. These make for wonderful inspirational readings, which warm up the heart and can rekindle the flame of faith in the coldest of souls. The site ***Duhovnici.org*** contains the writings of contemporary Romanian elders and spiritual fathers, both in Romania and abroad.

If one wants to brush up on the basics of the faith, or wonders why infants are baptized by triple immersion, the site ***Catehism.org*** provides just the right starting point.

Perhaps the most spectacular fruit of these efforts has been the creation of a searchable online Romanian Bible at ***RomanianBible.org***. The search-power of computers is used there to find any phrase or word in the Holy Scriptures. If one is perplexed about who the pharisees were, and what the Lord said about them, it is enough to type *fariseu* in the search box, and get *all the verses* where this word appears in the whole Bible. To obtain an idea of the magnitude of this project, it is enough to say that each chapter of the Bible was put in a different web page (for a total of 1337 web pages). This is a very useful tool both for those who want to deepen their understanding of the Holy Scriptures (which should be all of us), and for the scholars who now can link passages on similar subjects with much more ease than before.

One can also use the above search engine on the site ***Biserica.org***, which is the umbrella site for all the sites mentioned above, to search among the thousands of jewels gathered on these sites, all the way from the lives of the saints to the sermons of Elder Cleopas.

I believe it is time for us to begin using this richness of resources which for the first time in history is becoming available to ALL the faithful. Let us not forget that but a few decades ago the largest part of this treasure of spirituality could only be found in monasteries, and in Romanian written with Cyrillic characters. To listen to a famous choral piece, one had to own a tape, or go to a cathedral where this piece was performed. To ask a priest for spiritual advice, one had to go to an Orthodox Church in person, which might not have been so easy if you lived in Montana. Now all this can be done - and has been done - from any home with an Internet connection (those who do not have a computer at home can access the Internet from a public library, local school, or from work).

I have been using the Internet to receive a devotional letter which my spiritual father sends daily, to read the communion prayers before evening pre-sanctified liturgies, to read the holy fathers, to find Orthodox churches when traveling in another town, to search in the Bible, to view icons and to listen to music. Moreover, I have known of people who through the Internet have found local churches, and have sacramentally reconnected to the Church after years of being away.

The time is ready for us to shake off our lethargy, and to use the wealth of resources available to strengthen our faith and grow nearer to God. Taste from the life-giving spring of the tradition of our Church, and you will not be sorry - nobody who has tasted has ever been. ✱

Reader Razvan Bena
Los Angeles, California

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Anonymous	\$300.00
Dan & Terri Butoi , Coatesville, PA	\$200.00
Audrey Huston , Michigan Center, MI	\$200.00
Rev. Fr. & Ps. Raymond Samoila , North Canton, OH	\$125.00
Natalia Cosma Giuliani , Clementon, NJ	\$100.00
M/M Phil Paranuik , St. Albert, AB	\$100.00
M/M John Tipa , South Lyon, MI	\$50.00
Marin Roman , Gary, IN	\$25.00

GENERAL DONATIONS

Anonymous	\$1,000.00
------------------------	------------

MEMORIAM

M/M Nick Preda , Bradenton, FL	\$25.00
(IMO George Talvan)	
Veta Buzas , Allen Park, MI	\$25.00
(IMO Husband, Aurel & Son, Nick)	
Veturia Nicula , Livonia, MI	\$20.00
(IMO Husband, Constantin)	

ARCHBISHOP'S TRAVEL FUND

St. Joseph of Maramures , Hazleton, PA	\$1,000.00
M/M Ionel Pasula , Conyngham, PA	\$500.00

BISHOP-ELECT CONSECRATION DONATIONS

Robert A. Mitchell , Detroit, MI	\$500.00
Holy Trinity , Miramar, FL	\$250.00
Audrey Huston , Michigan Center, MI	\$100.00
St. Nicholas , Alliance, OH	\$100.00
Nick & Flora Cocora , Dearborn Hts., MI	\$60.00
Gordon Galbincea , Cleveland, OH	\$50.00
M/M George Oancea , Louisville, OH	\$50.00
M/M Valer Pufescu , Clinton Twp., MI	\$50.00
Mary K. Stanesa , Dearborn, MI	\$50.00
Rebecca McMahon , Rochester Hills, MI	\$15.00

CAMP VATRA ADMINISTRATION & HEALTH CENTER BUILDING PROJECT

St. Mary Society , Cleveland, OH	\$250.00
---	----------

DEPARTMENT OF MISSIONS

St. Mary Ladies Auxiliary , St. Paul, MN	\$10,000.00
---	-------------

DEPARTMENT OF CHRISTIAN ASSISTANCE

Dr. Michael Ronnett , Park Ridge, IL	\$33.98
---	---------

COMPLETE HEALING

by Rev. Fr. Dr. Cornel Todeasa

In one of the prayers of our Church, our Lord is called "the Healer of souls and bodies." God's healing brings us wholeness, which is a complete physical and spiritual restoration. Spiritual ailments are harder to detect and do not physically hurt us, so we are more often concerned with the physical aspect of God's healing.

The Gospel of St. Luke (Chapter 17, verses 12-19) tells the story of a double healing. First, there is a partial, physical healing, obtained by a person asking the Lord for healing — a healing of prayer. The second healing is a complete, spiritual healing, obtained by giving thanks to the Lord — a healing of faith.

Let's examine the story more closely. One day, while traveling from Galilee to Samaria and approaching a small town, the Lord was called by ten lepers. These lepers, who were standing far off outside the village, since they were in quarantine, entreated Jesus: "Lord have mercy on us, and heal us!"

The Lord sent them to the priests. On their way, before they arrived, they were healed. The Lord healed their physical illness, because they asked Him. From this story, we can learn a lot about the power of prayer. When we pray we must do it with trust in the Lord. The lepers trusted Jesus, and obeyed His words, because they immediately left Jesus to see the priests, even though that was a difficult task to accomplish. Because of their illness, the priests would not come close to the lepers, nor would they allow the lepers to get close to them.

We can imagine the surprise and the joy that these ten lepers had when they saw their despised illness being taken away. Many of them ran home to see their families. Others went into town to places where they had not been allowed to go and see before. Many things to do or to see came to their minds after they saw themselves healed. But did they remember the Lord, their true healer?

Out of ten lepers, only one came back to thank the Lord. And this one was a stranger, a Samaritan. By returning and giving thanks to the Lord, the Samaritan expressed his faith in Him as the Lord Almighty. The Lord acted surprised that only one came back to acknowledge Him as the Healer. "Weren't there ten...?" the Lord asked. Then He sent the Samaritan on his way, granting only him the second and complete healing, saying, "You were healed because you believed."

Physical healing is possible, and can be obtained by medical or spiritual means. Many of these illnesses are caused by our own doing, and can also be healed by our own human means, especially by medical means. But as Jesus sent the lepers to the priests to be healed, the Lord also sends us to His Church, which is a spiritual hospital. According to James 5:14-15, in the church, the prayers of the priests have healing powers.

However, the complete healing, "of the body and of the soul," gives us the wholeness which can come only from God. The complete healing is the healing of faith, which in the story of the lepers was given to the Samaritan who offered thanks to the Lord.

On Sunday morning, O Lord, when I walk into the church, accept me as your patient. When I pray to You, heal all ailments of my body and of my soul, but especially give me the spirit of true thanksgiving. Help me so that, from the bottom of my heart, I may truly thank you for everything, every day of my life.*

A NOTE OF THANKS

Father Richard and Preoteasa Hildegard Grabowski of Warren, Ohio, extend their warm thanks to His Eminence, Archbishop Nathaniel, to the Regina Deanery and Ohio-Western Pennsylvania Deanery clergy, to all friends and former parishioners from throughout the U.S.A. and Canada, for their prayers, hospital visits and for the candles lit for our recovery in the various churches. Special thanks are also expressed to Mother Abbess Christophora and the monastic community of Holy Transfiguration Monastery in Ellwood City, Pennsylvania, who came to visit us at the hospital and at home during our trying times.

Following the accident in Canada on May 17, the hospitalization and treatments with physical therapy, we can now thank God and all of you. It would be hard to try to write or call everyone; so, please, accept this way of saying THANK YOU! As of September 3, the medical Helo from the head and chest of Fr. G. was removed. Now, we are both able to sit on a regular chair, sleep in our beds and travel in our own car. We are home "to stay" and look forward to see many, if not all of you, at various church services and functions. Thank you and may God reward you all for your kindness. We love you all and appreciate what you have done for us.

"You are the God who does wonders! How great Thou art!"

La mulți ani cu sănătate! *

V. Rev. Richard and Preoteasa Hildegard
Grabowski

NOVEMBER ISSUE
DEADLINE

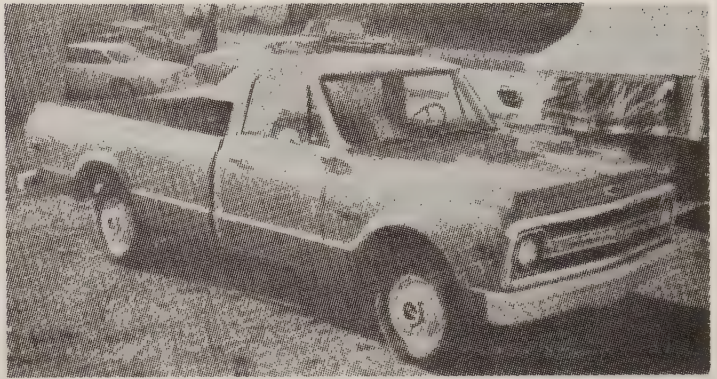
October 18

VATRA TRUCK RETIRED

BIDS ACCEPTED

The 1969 Chevy Series 10-30 Pick-up Truck originally purchased with the help of a substantial donation from Mr. George Dobrea of Cleveland, Ohio, has reached "retirement" age. This classic truck is well known to all who have visited the Vatra over the years, especially those who have participated in the Vatra Camps. The truck has 53,000 miles. If you would like to purchase the truck, please send your bid via mail (ROEA, PO BOX 309, GRASS LAKE MI 49240) or fax (517-522-5907) by November 15. Proceeds will be used for the purchase of another truck. ✱

Great-Martyr Demetrius ...

Cont. from page 4

Fearing to die, the maidens began to embroider the image of Saint Demetrius upon a cloth. It was completed on the day of the saint's commemoration. That night, as the maidens sat by their embroidery frame, leaning over the image they had made, they began to weep and to pray, saying, "Be not angered with us, O martyr of Christ; we know that the iniquitous Prince desires to mock your holy image. We did not wish to portray your sacred countenance but did so unwillingly, fearing a bitter death."

As they wept thus, bent over the image, the virgins fell asleep. And lo, as once the angel took Habakkuk to Babylon, so did Saint Demetrius take the virgins and the image they had made to his sepulcher in his church where the All-night Vigil was being served. The people there were amazed when they beheld this wonder, and when the maidens awoke, they cried out, "Glory to God! Where are we?"

The virgins thought they were dreaming, but when they saw the tomb of the saint and the multitude of people standing in the church, they understood that they truly were in Salonika. With a great voice they thanked him their intercessor, Saint Demetrius, and before all confessed everything that had happened to them. The people of Salonika were filled with joy by the most wondrous miracle, and they happily celebrated the feast of Saint Demetrius. His embroidered image was placed above the altar, and through it many miracles were worked, unto the glory of God, Who is one in Trinity. Unto Him be honor, thanksgiving, and worship from all creation unto the ages. Amen.

Excerpted from The Great Collection of the Lives of the Saints, Vol. II: October, Chrysostom Press, House Springs, MO, 1995. To order, call (636) 677-4333. ✱

10th Anniversary ...

Cont. from page 9

ing the service, and I realized the uniqueness of this moment filled with joy, hope and prayer.

After my sermon, Fr. Onisie spoke about the situation he faced ten years ago, when he was assigned to the parish, and reminded everyone of the great needs this parish had, as well as the improvements that were gradually completed. At one point, Fr. Onisie shed a tear as he recalled the days when he carved and installed the holy doors. Now the church has a beautiful parish house, located very close to the church, and a van, donated by two families: Pasula and Butoi.

Archbishop Nathaniel encouraged the parishioners to support the church and to educate their children in our faith. As our children grow, there are numerous congregations all around us, which are constantly trying to attract new members. Our children may be among them, if we do not start to educate them from inside the family, and if we do not familiarize them with our church and faith. He also mentioned the great efforts that have been made in this parish, and he thanked everybody for the good work and deeds.

At the conclusion of his discourse, I presented him with a plaque from the Parish Council as a way to remember this event. In addition, for all the church's founders, I handed out a "Certificate of Appreciation", and I specifically mentioned the founders Marioara and Gheorghe Pop, who have fallen asleep in the Lord.

The clergy and faithful then proceeded to the Social Hall for the Festive Banquet. Photographs were taken, and everyone received His Eminence's Hierarchical blessings along with a small icon imprinted with the date, event, church and priest's name, and the signature of the Archbishop. The day ended with good-byes and thanksgiving to God for everything, and especially for adding another good page to our lives. ✱

Rev. Fr. Traian Stafciuc

HIERARCHAL SCHEDULE

June 19. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies. Board Meeting.

June 23. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul Church. Hierarchal Divine Liturgy celebrating patronal feast day. **Evening: Detroit, MI. St. Paul of the Cross Catholic Monastery.** 75th Anniversary of Passionist Fathers.

June 27-30. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Annual Episcopate Congress. Presiding Officer.

July 7. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

July 7-20. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Camp Vatra for Juniors. Administrator.

July 12-14. Montreal, QC. Consecration of Archbishop Nicolae (Condrea).

July 16. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies. Board Meeting.

July 18. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies. Board Meeting.

July 19-26. Orlando, FL. OCA All American Council.

July 27. Jacksonville, FL. St. Anne Mission. Hierarchal Divine Liturgy. **Evening: Orlando, FL. Sts. Michael & Gabriel Mission.** Great Vespers.

July 28. Orlando, FL. Sts. Michael & Gabriel Mission. Hierarchal Divine Liturgy.

July 28 - August 10. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Camp Vatra for Seniors. Administrator. **August 10: Divine Liturgy.** Closing Banquet.

July 30. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. Funeral Services for Rev. Fr. Peter Lipovan.

August 2-4. Atlanta, GA. Sts. Constantine & Helen Mission. **Saturday:** Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy & Banquet.

August 5-6. Ellwood City, PA. Transfiguration Monastery. **Monday:** Vigil of the Feast. **Tuesday:** Hierarchal Divine Liturgy. Sacrament of Holy Unction.

August 11. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

August 14-15. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. **Wednesday:** Presided at Vigil of the Feast with Archbishop Dmitri of Dallas. **Thursday:** Concelebrated Hierarchal Divine Liturgy and Sacrament of Holy Unction with Archbishop Dmitri.

August 16. Detroit, MI. St. Andrew House. Attended lecture by Archbishop Dmitri of Dallas.

August 17. Detroit, MI. Visits to parishes with Archbishop Dmitri of Dallas.

August 19. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

August 20-21. Detroit, MI.. St. Andrew's House. Gave Conference on Service of Matins.

August 24-25. Hazleton, PA. St. Joseph of Maramures. 10th Anniversary of Parish. **Saturday:** Commemoration Service at grave site of Bishop Innocent (Gula) in St. Mary Cemetery. Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy.

August 27. Detroit, MI. St. Andrew's House. Ecumenical Dialogue.

August 29 - September 1. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. Annual AROY Conference. **Saturday:** Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet. Cotillion.

September 5. Detroit, MI. St. Andrew's House. Ecumenical Conference on Orthodox - Catholic Mariage.

September 7-9. Washington, DC. St. Nicholas Cathedral. Enthronement of Metropolitan Herman. **Monday:** Holy Synod Meeting.

September 10. Detroit, MI. St. Andrew's House. Consecration Committee Meeting. Center for Orthodox Christian Studies Board Meeting.

September 12-14. Seattle, WA. Three Hierarchs Mission. **Friday:** Great Vespers. **Saturday:** Hierarchal Divine Liturgy for feast of Elevation of Holy Cross.

September 14-15. Portland, OR. St. Mary. Saturday: Great Vespers. Religious Education Conference. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy.

September 18. Ann Arbor, MI. University of Michigan. Orthodox Christian Fellowship - Talk on Orthodox Response to Terrorism.

September 20-22. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Clergy Wives Retreat. **Saturday:** Great Vespers. **Sunday:** Divine Liturgy. ✽

Faith

Cont. from page 5

here for a moment and then perhaps evaporates and is gone. Faith is the *encounter*, the real encounter between what is deepest in a person — that thirst which is so distinctly a part of him, and that toward which his thirst is directed — even if he doesn't know what it is. St. Augustine was the one who spoke best about this "realization of that which is hoped for" and the "certitude of things not seen," when he said: "You made us for Yourself, Lord, and our hearts are restless until they rest in You." But this also brings us to the third and most enigmatic word of our confession of faith: "I believe in God" — this brings us to the word "God".

Celebration of Faith is available for \$9.95 + \$3.00 shipping from ROEA, PO Box 185, Grass Lake, MI 49240, (517) 522-3656. ✽

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Ambrochi, Dan, son of Georgy & Lucia P. Ambrochi, Fergus, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Ioan & Oana M. Coman.

Andronic, Diana Florentina, daughter of Dumitru & Aurelia Andronic, Fall River, MA. St. John, Woonsocket, RI. Godparents: George & Gabriela Marin.

Bancea, Alexandru Ioan, son of Ioan D. & Roxana M. Bancea, Vaughan, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Catalin & Mihaela Ciontu.

Jacob Robert Lawrence Bauman, son of Michael L. & Mary Ann J. Bauman, Grosse Pointe Woods, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Adrian Daogaru and Kathy & Chuck MacConnach.

Botea, Emily Alice, daughter of Gabriel & Brenda Botea, Litchfield, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Max Zivojin and Marina Maksimovic.

Brad, Alexandra, daughter of Bogdan V. & Yulya T. Bradu, Rego Park, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Mihai Stefan Bradu.

Bucura, Sara Nicolle Michelle, daughter of Cornel & Carmen S. Bucura, Scarborough, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Gheorghe & Maria Corcoz.

Caraiani, Anya Nicole, daughter of Nicolae & Alina C. Caraiani, Suffolk, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Dr. George & Delia Rogu.

Cardei, Michael, son of Ionut & Mihaela P. Cardei, Plymouth, MN. St. Mary, St. Paul, MN. Godparents: Cristian & Nathalie Dima.

Ciacoi-Pop, Alex, son of Paul I. & Adriana Ciacoi-Pop, Pickering, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristian A. & Adriana Mandruta.

Crasiuc, Daniela, daughter of John & Ana S. M. Crasiuc, Troy, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Alexandru & Maria Pistin.

Cristea, Bianca Andrea, daughter of Eugen & Camelia G. Cristea, Woodside, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Decebal & Victoria Branisteanu.

Curtusan, Afina, daughter of Daniel & Tara Curtusan, Stafford, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Alexandru & Camelia Denes.

Dodescu-Buldu, Alexandru, son of Ion & Alina Dodescu-Buldu, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Radu & Irina Burlacu.

Ellenberger, Ryan James, son of Jason & Jennifer Ellenberger, Hobart, IN. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparents: Kenneth Beville and Jodi McMaster.

Gherghel, Paul Alexandru, son of Tiberiu C. & Corina D.E. Gherghel, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Anca Andrea Lupau.

Grigore, Brian, son of Adrian & Mihaela B. Grigore, Richmond Hill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Nicolae & Elena Dinu.

Hadhazy, Edward Albert, son of Levente Florenta T. Hadhazy, Regina, SK. St. George Cathedral, Regina, SK. Godparent: Marina Casselli.

Ianas, Andrew Michael, son of Daniel V. & Crina O.G. Ianas, Astoria, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: George & Valentina Drimba.

Jaksa, Brendan Daniel, son of Mike & Jennifer M. Jaksa, Sterling Heights, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: George & Viorica Ardelean.

Jonas, Lidija, daughter of Jano & Mladena D. Jonas, Ridgewood, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY.

Khelifa, Houda, daughter of Mohamed & Faroudja Khelifa, Troy, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI.

Kuchka, Gabrielle Maren, daughter of Jerome & Jonica F. Kuchka, Dearborn, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: John & Mariana Stanulet.

Lapuste, Janson Danny Emmanuel, son of Gheorghe & Maria B. Lapuste, Santa Clara, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparents: Rudolph & Carmen Lukas.

Mates, Dan Paul, son of Cristian D. & Anca I.M. Mates, Thornhill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Sorin & Coralia Boeriu.

McCarthy, Adriana Florica Daniela, daughter of Vance & Mihaela McCarthy, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Florenta Cusnir.

McLaughlin, John Martin, son of Robert & Rebecca McLaughlin, Bay Village, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: William & Susan Cutshall.

Michael Yohannes, son of Efrem & Mary R. Yohannes, Springfield, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Mesfin Isaac and Sara Russom.

Miu, Maximus Eugen, son of Florin & Jessica J. Miu, Mount Prospect, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Eugen Miu and Cornelia Daragiu.

Moise, Nicholas, son of Aurelian & Argentina Moise, Falls Church, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Patricia Codrescu.

Monley, Jamilya Aise, daughter of Jarmil & Flory A. Monley, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparent: Emily Rogers.

Morar, Nicholas Anthony, son of Vasile & Alina P. Morar, Niles, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Teodor & Lucia Marta.

Mosora, Jason, son of Nicolae C. & Maria S. Mosora, Warren, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Simona Hota and Lucia Casianov.

Muskan, Adriana, daughter of Dragalin & Renata L. Muskan, Ridgewood, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Romanel & Joana Kure.

Pantazi, Andrea Elena, daughter of Mihail & Ana G. Pantazi, Lynn, MA. St. John, Woonsocket, RI. Godparents: Michael & Mariana Pitu.

Pelton, Sophie Marie, daughter of Eric & Monica Pelton, Redwood City, CA. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: John & Elena Stefanescu.

Petroi, Sebastian Florin, son of Florin & Luminita B. Petroi, Sterling Heights, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Petre & Sofia Kisereu.

Popescu, Raymond Lucas, son of Eduard E. & Alina D. Popescu, Richmond Hill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristian & Adriana Ionescu.

Preda, Andrei Victor, son of Valentin & Cecilia I. Preda, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Marius Bulai and Irina Sandu.

Rahal, Jasmine Lara, daughter of Hasaan & Sorina V. Rahal, Garden City, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparent: Maria Zolta.

Radu-Din, Victor Stephan, son of Victor O. & Carmen Radu-Din, Richmond Hill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Rev. Fr. Eugen & Ps. Gabriela Rosu.

Radulescu, Andrei Christian, son of Radu L. & Ioana S. Radulescu, East Alton, IL. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparent: Marin Marcu.

Romozneanu, Adriana, daughter of George & Debbie R. Romozneanu, Newmarket, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Nina Ruja.

Sandu, Caitlin Elena, daughter of Gabriel & Brindusa Z.B. Sandu, Burlington, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Tiberiu & Mirela Popescu.

Sandu, Mercedes Julia Maria, daughter of Julian & Ioana C.T. Sandu, Skokie, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Cornel V. Marin & Maria Iliescu.

Sayed, Natalie, daughter of Eiad M. & Lucia G. Sayed, Chesterland, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Roxana Voica and Florin Nicolae.

Schlupek, Cristel Elisabet, daughter of Andrei & Gabriela G. Schlupek, Troy, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Marius & Irina Piutorean and George & Mariana Sabau.

Socarda, Ashleigh Renee, daughter of Drs. Adam & Zana Socarda, Sterling Heights, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Dr. Gheorghe & Elaine Marinescu.

Stamp, Douglas Eugene, son of Gerald & Joan G. Stamp, Royal Oak, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparent: David David.

Todorou, Adrian, son of Toto & Erna S. Todorou, Bridgeview, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: George & Marilena Alexe.

Todorou, David, son of Toto & Erna S. Todorou, Bridgeview, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: George & Marilena Alexe.

Tudorica, Alvin Nicholas, son of Dorin N. & Iugel V. Tudorica, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Marian & Manuela Savu.

Udovicic, Tino Armando, son of Tino & Ana Maria T. Udovicic, Ponty Pool, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Simona Elena Climescu.

Velculescu, Stefan Victor, son of Victor E. & Delia M. Velculescu, Dayton, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Dan & Simona Paun.

Vleju, Alexander, son of Dorel & Ioana D.P. Vleju, Scarborough, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Marius & Laura Toadere.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Saali, John Francis, St. Louis, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Archimandrite Theophan Kojas.

MARRIAGES

Achim, Cornel and **Maria Luana Theodoru**, Reston, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Florin & Silvia Florea.

Banda, Dennis and **Olivera Necakov**, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Jonel & Mindra Balan.

Barbu, Marcel Ovidiu and **Oana Teodora Iordanescu**, Sterling Heights, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Remus & Daniela Pascu.

Bunda, Lucian and **Lenuta Erina**, Canton, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: George & Kaja Scopu.

Caratas, Mihai and **Nicoleta Nastu**, Riverdale, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godparents: Mihai & Rodica Caratas.

Ciui, Radu Viorel and **Lucia Paraschiva Carstea**, Rochester Hills, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Frank & Liliana Piro.

Dumiter, Gheorghe and **Liliana Silvia Laza**, Roseville, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Cristian & Eliza Soceanu.

Fiat, Simion and **Veronica Pop**, Prospect Heights, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Dan & Cristina Coutos and Adrian & Cristina Tudor.

Miklia, Dorel and **Vesna Jakimovski**, Sterling Heights, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Aurel & Stela Sarbu.

Miklos, John Robert and **Dr. Daniela Paunesky**, Middleburg Heights, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Gheorghe & Voichita Cipu.

Nicolae, Bogdan Ovidiu and **Blanca Solomie**, Glendale Heights, IL. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparents: Adrian & Simona Calin.

Papp, Marton and **Monica Lascu**, Brunswick, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Mihai & Silvia Bacaban.

Predescu, Marian and **Florina Claudia Birchi**, Franklin Park, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: George Lennix & Veronica Predescu.

Rivero, Nelson and **Anne Marie Vulcanescu**, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Danny Rivero and Christina Lagu.

Savu, Francesco (Frank) Salvatore and **Rebecca Lynn Lee**, Taylor, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Michael & Liliana Loria.

Silva, Rui Amorim and **Valentina Dorina Balan**, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Trifu & Stela Boroanka.

Talpa, Petru Daniel and **Ana Maria Aron**, Lakewood, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Traian & Tatiana Chitu.

Zerva, Lambri and **Stephanie Ann Davis**, Woonsocket, RI. St. John, Woonsocket, RI. Godparent: Nicholas G. Gassey.

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Baldea, Eli, 76. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN.

Floasiu, Ioan, 78. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.

Kolibaba, Anne, 81. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.

Morse, George, 89. St. George Cathedral, Regina, SK.

Negulescu, Istrate George, 88. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.

Pollack, Joseph Remond, 57. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.

Pora, Nicolae, 85. St. Nicholas, Ottawa, ON.

Starociu, Maria, 80. Holy Nativity, Chicago, IL.

Tote, Iordana, 95. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.

Zgrda, Petar, 56. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY.

Zima, Lucsa, 65. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN.

UN NOU EPISCOP ÎN “LUMEA NOUĂ”

În data de 28 iunie 2002, delegații clerici și laici la cel de-al 70-lea Congres al Episcopiei au ales pe Prea Cuviosul Părinte Arhimandrit Irineu Duvlea ca Episcop-Vicar. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe în America a confirmat alegerea în data de 25 iulie și un Comitet creat special în acest scop se ocupă de pregătirile necesare pentru acest eveniment ce va avea loc în zilele de 1 și 2 noiembrie în catedrala episcopală Sf. Gheorghe din Southfield, Michigan.

Creștinii ortodocși din America de Nord afirmă cu mândrie că credința apostolică ortodoxă a fost propovăduită pe acest continent de peste 200 de ani și că numărul credincioșilor ortodocși pe acest continent este de aproximativ șapte milioane. Aceste date statistice sunt deseori disputate. Această dispută este dificilă, pentru că nimeni nu a chestionat data convertirii poporului rus sau datele înființării anumitor Biserici autocefale. Atunci, de ce s-ar pune sub semnul întrebării data sosirii cuvioșilor călugări trimiși în misiune de către Biserica Ortodoxă Rusă în Alaska? Sau de ce s-ar nega existența comunităților grecești de pescari din Florida? Poate că aceste dispute mărunte au ca scop să ne dea de gândit că, de fapt, Biserica Ortodoxă în America de Nord nu acționează și nu trăiește ca o Biserică autocefală, și deci, ar trebui să lăsăm deoparte orice solicitare de recunoaștere a acestei autocefalii!

Recent, unii s-au coalizat în a afirma că cifra de șapte milioane de credincioși este cu mult umflată. Dimpotrivă! Cei care lucrează în administrația Bisericii din America cunosc prea bine că, de fapt, acest număr de șapte milioane este subestimat! Cum adică? Pentru că Biserica în America de Nord nu se poate baza pe cifre guvernamentale din care să proclame procentaje a unei populații naționale așa cum fac Bisericile autocefale și autonome. Biserica în America de Nord este mărginită în a folosi ca metodă de numărare atotputernicul dollar! Maniera obișnuită prin care se numără membrii este bazată pe numărul celor care plătesc o taxă de membru și prin aceasta este considerat și recunoscut ca “membru”. Cu siguranță că nu aceasta este metoda pe care celelalte Biserici Ortodoxe o folosesc atunci când își numără credincioșii și rotunjesc cifra la următorul milion!

Noi în America de Nord știm că “aici” sunt mii și mii de creștini ortodocși care sunt poate numai “nominal” ortodocși. Ei sunt credincioșii de “Înviere” (puțini cunosc cuvântul Paști) și de “Crăciun” (aceeași care nu folosesc termenul Nașterea Domnului), și care sporesc participarea lor prin prezența la anumite evenimente familiale ce au legătură cu Biserica (cununii, botezuri, înmormântări). Există o lume întreagă de creștini ortodocși care nu plătesc membru, dar care, nu-i mai puțin adevărat, se consideră ortodocși, și

care trăiesc o anumită formă de viață creștină bazată pe credința în Hristos și care ar fi îmbufnați să constate că ei nu sunt numărați ca fiind parte a numărului creștinilor ortodocși din America de Nord.

În timpul dominației comuniste în țările ortodoxe, unii imigranți ortodocși în America de Nord refuzau să se înscrie în parohiile locale de teama că dacă s-ar fi înscris ca membri ai unei parohii etnice, rudele rămase în lumea veche ar fi avut de suferit. Cei care au imigrat după 1990, de asemenea nu s-au înscris ca membri “plătitori” ai parohiilor, motivând că un asemenea sistem nu era în vigoare în țară. Este evident pentru majoritatea celor care lucrează în administrația Bisericii în America de Nord, că, probabil, sunt mai mulți creștini ortodocși care nu sunt înscrși pe listele de membri decât cei care sunt înscrși. Există mulți etnici ortodocși care nu sunt înscrși într-o jurisdicție etnică din “același” grup etnic, dar care participă la servicii religioase în alte Biserici Ortodoxe. Ca urmare, cifrele pentru “românii ortodocși”, sau “ortodocșii în America de Nord” sunt inexacte și sub numărul real.

Alegerea unui Episcop-Vicar pentru Episcopia Română din America, a unui candidat care a trăit în America de Nord doar 18 luni, este, de fapt, în răspuns la realitatea că există un “ocean” de imigranți ortodocși români care nu merg la biserică, care nu sunt afiliați niciunei Biserici, și care au nevoie să fie “îmbisericiți”. Alegerea Prea Cuviosului Părinte Arhimandrit Irineu ca Episcop este tocmai ca răspuns a faptului că, într-adevăr, sunt mii de imigranți ortodocși români care, fie nu au nici un fel de biserică ortodoxă la care să participe la sfintele slujbe, fie sunt curtați cu success de denominațiuni neo-protestante române. Cu toate că prezenta administrație a Episcopiei se bucură de multe binecuvântări de noi parohii, misiuni, clerici și credincioși, recunoaște, de asemenea, că este nevoie de un răspuns sporit și, de aceea nevoia unui episcop-vicar.

Sfinții Chiril și Metodie au fost bizantini trimiși în ținuturile slave pentru a aduce poporul la credința cea adevărată; ei au învățat limba, istoria și cultura acestor oameni în timp ce au lucrat printre ei. Sfântul Raphael a fost originar din Siria, Sfântul Inocent din Rusia și Patriarhul Athenagoras din Turcia. Ei au învățat limba, cultura și istoria oamenilor pe care i-au păstorit în timp ce au lucrat între ei, și sunt recunoscuți ca parte integrantă a Bisericii locale din America de Nord.

“Sfinții se fac, nu se nasc” și “omul sfințește locul, nu locul persoana”. A gândi că un cleric trebuie să fie născut în locul în care Domnul l-a chemat să-I slujească, ar însemna să încercăm a limita harul Duhului Sfânt. Nu există dovezi pentru a crede că o persoană născută într-un anumit loc este cea mai nimerită persoană pentru a împlini o anumită slujbă numai în acel loc. Statele Unite sunt o țară a imigranților, și istoria acestei țări ne arată contribuția imigranților care și-au folosit talentele lor înnăscute în noua lor patrie în așa fel

Cont. la pag. 20

SFÂNTA CUVIOASĂ PARASCHEVA DE LA IAȘI, OCROTITOAREA MOLDOVEI

În fiecare an, la 14 octombrie, Biserica Ortodoxă de pretutindeni prăznuiește pe Cuvioasa Maică Parascheva. În chip deosebit ea este cinstită în Moldova, întrucât de 350 de ani moaștele ei se găsesc la Iași. Este cunoscută în popor și sub numele de "Sfânta Vineri" sau "Vinerea Mare". Se cuvine, așadar, ca noi, credincioșii ortodocși, să-i cunoaștem viața și nevoințele duhovnicești, precum și împrejurările în care cinstitele ei moaște au fost aduse în Moldova.

Din puținele știri privitoare la viața ei, aflăm că această cuvioasă Parascheva a trăit în prima jumătate a veacului al XI-lea. S-a născut în Epivat (azi Boiados) în Tracia, pe țărmul Mării Marmara, în apropiere de Constantinopol (azi Istanbul), pe atunci capitala Imperiului bizantin. Părinții ei erau oameni de neam bun și credincioși, râvnitori spre cele sfinte. Un frate al ei, după ce a învățat carte, s-a călugărit sub numele de Eftimie; apreciat de cărmuitorii de atunci ai Bisericii, dar și de credincioși, a fost ales la vremea convenită episcop în localitatea Madite.

Parascheva și-a petrecut anii copilăriei în casa părinților sub ocrotirea acestora. Se spune că pe când avea zece ani a auzit citindu-se într-o biserică cuvintele Mântuitorului: "*Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie.*" (Marcu 8, 34). Aceste cuvinte au impresionat-o atât de mult, încât și-a împărțit toate hainele săracilor. Același lucru l-a făcut și în alte împrejurări, fără să țină seama de muștrările părinților ei.

După trecerea câtorva ani, și-a părăsit părinții și "frumusețea acestei lumi", retrăgându-se "în adâncul pustiei". S-a oprit mai întâi la Constantinopol, unde a ascultat cuvinte de învățătură de la călugări și călugărițe cu aleasă viață duhovnicească. Urmând sfaturile acestora, a părăsit capitala, îndreptându-se spre ținutul Pontului, oprindu-se la mănăstirea Maicii Domnului din Heraclea, unde a rămas vreme de cinci ani. De aici a plecat spre Țara Sfântă, în dorința de a-și petrece restul vieții în locurile pe care le-a străbătut și Mântuitorul Iisus Hristos și Sfinții Apostoli. După ce a văzut Ierusalimul, s-a așezat într-o mănăstire de călugărițe în pustiul Iordanului, unde s-a nevoit cu postul și cu rugăciunea, întocmai ca Sfântul Ioan Botezătorul, ca Maria Egipteanca sau ca atâția alți ostenitori spre cele duhovnicești. Mitropolitul Varlaam al Moldovei în **Cazania** sa, tipărită la Iași în 1643, spune că acum nu mai avea grijă "nici de veșminte și de așternuturi, nici de mâncări și de mese, nici de casă sau slujnice, ci numai de curăția sufletului și de răspuns județului (judecății, n.n) ce va să fie". Ea "pururea suspina și nepărăsit tânjea cumu-și va înfrumuseța sufletul, cum se va logodi pe sine Mirelui ceresc, lui Iisus Hristos, cum se va îndulci la vederea Mirelui

său, de slava și de lumina și de bucuria cea fericită. De aceasta ... ochii de lacrimi îi erau întunecați pururea".

Într-o noapte, însă, pe când avea ca la 25 de ani, un înger i-a spus, în vis, să se reîntoarcă în locurile părintești: "Să lași pustia și la moșia ta să te întorci, că acolo ți se cade să lași trupul pământului și să treci din această lume către Dumnezeu, pe Care L-ai iubit". Și continuă mitropolitul Varlaam în **Cazania** sa că ea "fără de voie lăsă pustia și se întoarse în lume și la Țarigrad (Constantinopol, n.n.) veni. Și mereu în biserica Precistei ce este în Vlaherna și către icoana Sfinției Sale căzu și cu lacrimi se ruga așa și zicea: N-am altă nădejde, n-am alt acoperământ. Tu-mi fii îndreptătoare, tu-mi fii folositoare. Că până am umblat în pustie pe tine te-am avut ajutor, iar acum, dacă m-am întors în lume, îndreptează-mă până la sfârșitul vieții mele, că altă nădejde nu am".

Din Constantinopol s-a îndreptat spre Epivat, localitatea în care văzuse lumina zilei, fără să spună cuiva cine este și de unde vine. "Acolo — continuă mitropolitul Varlaam — truda către trudă și durere către durere adăuga, cu post și cu nedormire pe sine se înfrumuseța..., cu lacrimi pământul uda și așa se ruga: Doamne Iisuse Hristoase, caută din locașul Tău cel sfânt; am lăsat toate și după Tine am călătorit în toată viața mea. Și acum, îndură-te Doamne, spune îngerului blând să ia cu pace sufletul meu". Împăcată cu sine, cu oamenii și cu Dumnezeu, și-a dat astfel sufletul.

A fost îngropată ca o străină, nimeni neștiind cine era. Dar Dumnezeu, voind să o proslăvească, a descoperit în chip minunat cine era acea străină. Se spune că un marinar a murit pe o corabie, iar trupul i-a fost aruncat în mare. Valurile l-au aruncat la țărm, iar un sihastru care trăia acolo, a rugat pe niște creștini să-l îngroape după rânduiala creștinească. Săpând deci o groapă, "aflară trupul Prea Cuvioasei Parascheva neputred și plin de mireasmă". Cu toate acestea, au pus alături de ea și trupul corăbierului. Dar în noaptea următoare, unuia din creștinii care săpaseră groapa, cu numele Gheorghe, i s-a aratat în vis o împărăteasă, șezând pe un scaun luminat și înconjurată de îngeri, iar unul dintre aceștia îl muștra pentru că n-a scos din groapă trupul Cuvioasei Parascheva. Iar împărăteasa pe care o văzuse în vis — și care nu era alta decât Cuvioasa Parascheva — i-a poruncit să ia degrabă trupul ei și să-l așeze undeva la loc de cinste. În aceeași noapte, o credincioasă pe numele Eftimia a avut aceeași vedenie.

Credincioșii de acolo, auzind de visul celor doi, au înțeles că este un semn dumnezeiesc, drept care au luat trupul Cuvioasei din mormânt și l-au așezat în biserica Sfinților Apostoli din Epivat. Îndată au avut loc vindecări minunate în urma rugăciunilor care se

faceau lângă cinstitele sale moaște. Se spune că dreptcredincioșii creștini din Epivat au zidit o biserică chiar pe locul în care au trăit părinții ei și unde văzuse ea însăși lumina zilei.

Nu știm când anume Patriarhia din Constantinopol va fi procedat la canonizarea ei, adică la trecerea ei în rândul sfinților.

Curând după moarte s-au alcătuit unele lucrări despre viața și istoria moaștelor ei. Una din ele a fost scrisă de diaconul Vasilisc, la cererea patriarhului ecumenic Nicolae IV (1145-1151), pe la mijlocul veacului al XII-lea. Alta a fost alcătuită de marele patriarh Eftimie al Târnovei, în a doua jumătate a veacului al XIV-lea. Aceasta a fost folosită de mitropolitul Matei al Mirelor, care a trăit la Mănăstirea Dealu, de lângă Târgoviște, care a alcătuit în grecește o nouă "viață", precum și slujba Cuvioasei Parascheva, prin anul 1605. Câțiva ani mai târziu, viața ei a fost inclusă de mitropolitul Varlaam al Moldovei, în **Cazania** lui, tipărită la Iași în 1643, fără îndoială, folosind manuscrise grecești și slavonești, prelucrate după lucrarea patriarhului Eftimie. Nevoințele ei au fost înfățișate pe scurt și de marele mitropolit Dosoftei al Moldovei în lucrarea sa **Viața și petrecerea sfinților** (4 vol. Iași, 1682-1686), precum și în alte **Vieți de sfinți** și în edițiile **Mineielor** tipărite la noi în țară. Dintre străinii care i-au mai cercetat viața consemnăm pe cunoscutul aghiograf grec Nicodim Aghioritul (1749-1809). Spre sfârșitul secolului trecut învățatul episcop Melchisedec Ștefănescu al Romanului (1823-1892), a tipărit o lucrare specială intitulată **Viața și minunile Cuvioasei noastre Parascheva cea nouă și istoricul sfințelor ei moaște** (București, 1889). Câțiva teologi români din veacul trecut de asemenea s-au ocupat cu viața și sfintele ei nevoințe.

Ce s-a întâmplat cu cinstitele ei moaște, după ce au fost descoperite prin arătare dumnezeiască? Au stat în biserică Sfinților Apostoli din Epivat vreo două sute de ani, săvârșindu-se multe semne și minuni în jurul lor. Vestea despre acestea s-a răspândit în toată Peninsula Balcanică și în Asia Mică, încât mulți credincioși greci, bulgari și valahi din aceste locuri se îndreptau spre Epivat ca să se închine la cinstitele ei moaște și să-i ceară să mijlocească în fața tronului ceresc pentru ei.

Evenimentele politice care au avut loc în secolele următoare au făcut ca moaștele ei să fie strămutate în mai multe locuri. Se știe că în anii 1185-1186 bulgarii și valahii din sudul Dunării — care de aproape două secole se găseau sub dominația Imperiului bizantin — s-au răsculat împotriva asuprașilor, sub conducerea fraților Petru și Asan, români de neam, întemeind un stat nou, cunoscut sub numele de imperiul vlaho-bulgar, având capitala la Târnovo. Peste câțiva ani, în 1204, cavalerii apuseni porniți în Cruciada a patra au ocupat Constantinopolul, întemeind aici un "imperiu latin de Constantinopol", care a dăinuit până în anul 1261, condus de împărații catolici, veniți din Apusul Europei. În astfel de împrejurări, bizantinii au creat două mici imperii, unul în Asia Mică, cu capitala la Niceea, nu

departe de Constantinopol, altul în Tesalia, cu capitala la Tesalonic. Datorită relațiilor prietenești dintre împăratul Ioan Asan II din Târnovo (1218-1241) și împăratul de atunci din Constantinopol, în anul 1235 sau curând după aceea, moaștele Cuvioasei Parascheva au fost strămutate de la Epivat la Târnovo, capitala imperiului româno-bulgar care devenise, între timp, reședință patriarhală. Mutarea lor s-a făcut într-o impresionantă procesiune, condusă de mitropolitul Marcu din Preslav, însoțit de numeroși clerici, fiind întâmpinate pretutindeni cu flori, lumânări și slujbe de către dreptcredincioșii români și bulgari din sudul Dunării. La Târnovo au ieșit întru întâmpinarea lor împăratul Ioan Asan II, mama și soția sa, precum și patriarhul de aici. Au fost așezate în biserică închinată Maicii Domnului.

La Târnovo moaștele Cuvioasei Parascheva au rămas timp de 160 de ani. Probabil acum s-a alcătuit slujba ei, care a intrat în Mineiul pe luna octombrie. Iar în a doua jumătate a veacului al XVI-lea, patriarhul Eftimie al Târnovei — se pare un valah — i-a scris din nou viața, așa cum am arătat mai sus.

Dar tot pe atunci turcii au pătruns în Europa. Rând pe rând au cucerit părți însemnate din Peninsula Balcanică. În 1393 au cucerit partea răsăriteană a imperiului vlaho-bulgar, împreună cu capitala Târnovo, iar peste trei ani și partea apuseană, încât acest stat și-a încetat existența. În astfel de împrejurări dramatice pentru creștini, moaștele Cuvioasei Parascheva au fost mutate la Belgrad. Acolo au stat până în anul 1521, când turcii au cucerit și acest oras, iar Serbia a fost transformată în pașalâc. Acum moaștele au fost solicitate de patriarhul ecumenic Ieremia I sultanului, care a acceptat să i le dea în schimbul unor daruri. Patriarhul a hotărât ca ele să fie aduse în Constantinopol, fosta capitală a imperiului bizantin (cucerit de turci în 1453, care i-au dat numele Istanbul). În drum spre marele oras întemeiat de împăratul Constantin cel Mare, cinstitele moaște ale Cuvioasei Parascheva au fost expuse din loc în loc pentru a fi văzute și sărutate de credincioșii ortodocși din Peninsula Balcanică — aflați acum sub stăpânire turcească. Pentru început, au fost așezate în biserică Sfânta Maria Panmacaristos, pe atunci catedrală patriarhală. După transformarea acesteia în geamie, au fost mutate în alte biserici: Vlahserai (1586), Sfântul Dumitru (1597) și Sfântul Gheorghe din Cartierul Fanar (1601).

După 120 de ani ele au cunoscut ultima strămutare, de data aceasta spre pământul românesc. În anul 1641, după ce binecredinciosul domn Vasile Lupu al Moldovei a plătit toate datoriile Patriarhiei ecumenice din Constantinopol, cârmuitorul ei de atunci, patriarhul Partenie I zis cel Bătrân (1639-1644), împreună cu membrii Sinodului său, au hotărât să-i ofere, drept recunoștință, moaștele Cuvioasei Parascheva. Racla cu cinstitele moaște a fost transportată cu o corabie pe Marea Neagră, fiind însoțită de trei mitropoliți greci (Ioanichie al Heracleei, Partenie al Adrianopolului și

Cont. la pag. 20

Sfânta Cuvioasă Parascheva ...

Cont. de la pag. 19

Teofan al Paleopatrei). Ajungând la Galați, apoi la Iași, au fost întâmpinate de Vasile Vodă Lupu, de mitropolitul Varlaam și de episcopii de Roman și Huși, de cler și credincioși. În ziua de 13 iunie 1641, cinstitele moaște au fost așezate în minunata biserică a Mănăstirii "Sfinții Trei Ierarhi", ctitoria domnitorului. Cinstitele moaște au rămas aici până în anul 1884, când au început lucrările de restaurare a sfântului lăcaș, fiind mutate în paraclisul mănăstirii. Dar în seara zilei de 26 decembrie 1888, după slujba Vecerniei, din neatenție a rămas aprinsă o lumânare în sfeșnicul de lângă racla din lemn în care erau așezate cinstitele moaște; peste noapte sfeșnicul a ars, iar focul s-a extins la catafalcul pe care era așezată racla, arzând mocnit toată noaptea, fiind prefăcut totul într-un morman de jar. A doua zi dimineata, autoritățile de stat și bisericești, preoții și credincioșii au constatat că cinstitele moaște au rămas neatinsse, încă o minune săvârșită prin puterea lui Dumnezeu.

Ridicate din mormanul de jar, moaștele Cuvioasei au fost adăpostite provizoriu în altarul paraclisului de la Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi și în curând au fost strămutate în noua catedrală mitropolitană din Iași, care fusese sfințită cu puțin timp mai înainte, la 23 aprilie 1887. Aici se găsesc și astăzi, fiind cinstite de obștea dreptcredincioșilor moldoveni, care îi cer să mijlocească pentru ei înaintea tronului ceresc, fiind socotită ca o adevărată ocrotitoare a Moldovei.

În ședința sa din 28 februarie 1950, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea unor sfinți români, precum și generalizarea cultului unor sfinți ale căror moaște se găsesc în România. Hotărârea respectivă a fost transpusă în faptă în cadrul unor mari festivități bisericești în cursul lunii octombrie 1955. În cazul Cuvioasei Parascheva, generalizarea cultului ei s-a făcut în catedrala mitropolitană din Iași, la 14 octombrie 1955, în prezența a numeroși ierarhi români, precum și a unor reprezentanți ai Bisericii ortodoxe Rusă și Bulgară.

De astfel, Cuvioasa Parascheva a fost cinstită în Biserica Ortodoxă Română veacuri de-a rândul. Încă de la sfârșitul veacului al XIV-lea exista o biserică cu hramul Prea Cuvioasa Parascheva în Rășinari, lângă Sibiu, iar în anul 1408 aflăm de existența unei biserici cu hramul Sfânta Vineri în "Târgul Romanului". Multe alte biserici din Moldova sau din alte părți ale pământului românesc au același hram. Chipul ei sau scene din viața ei sunt zugrăvite în diferite biserici românești. Dreptcredincioșii creștini de pretutindeni o venerază atât prin participarea lor la slujbele din 14 octombrie a fiecărui an, iar cei din Iași și împrejurimi prin închinarea în fața cinstitelor ei moaște, cerându-i ocrotire și ajutor.

Drept aceea, să o cinstim și noi și să ne rugăm astfel:

"Spre tine pururea nădăjduind, de multe boli și

primejdii s-a izbăvit țara aceasta, alinând și prefăcând mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră de la Dumnezeu, în bună și milostivă îndurare, prin ale tale rugăciuni; dar și acum îngrozindu-ne marile nenorociri, la tine năzuim cu lacrimi, să ne ajuți ca să scăpăm din primejdii și să cântăm lui Dumnezeu : Aliluia." (Din **Acatistul Cuvioasei**, Condacul 3). *

Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu,

articol preluat din volumul "Sfinți daco-romani și români", Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Iași, 1994, pag. 163-168.

Un Nou Episcop ...

Cont. de la pag. 17

încât să slujească cel mai bine națiunea și pe cetățenii ei. Fiecare jurisdicție a fost administrată de ierarhi veniți de peste ocean. Includerea ierarhilor născuți în America s-a făcut nu pentru că ei ar fi mai bine pregătiți decât frații lor născuți în afara Americii, ci pentru că a venit timpul când există clerici născuți în America care pot fi ridicați la rangul de episcop.

Prezența unui nou episcop în America de Nord ar trebui să fie prilej de mulțumire și de bucurie pentru toți creștinii ortodocși și în special pentru comunitatea românească, care acum se bucură de prezența a doi noi ierarhi, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nicolae și Prea Sfințitul Episcop Irineu, amândoi născuți în România și amândoi slujind Biserica Ortodoxă în America de Nord. Episcopia a înflorit sub conducerea capabilă a vrednicului de pomenire Arhiepiscop Valerian Trifa, care a fost el însuși născut în afara Americii. Arhiepiscopia Antiohiană a înflorit sub îndrumarea capabilă a vrednicului de pomenire Mitropolit Anthony Bashir, ș.a.m.d.. Nu, cineva nu trebuie să fie neapărat născut în acel loc pentru a sluji Biserica locală a lui Hristos.

Este o greșeală de netăgăduit să se creadă că numai un un născut în acel loc poate înțelege cel mai bine nevoile credincioșilor. Așadar, în persoana Episcopului Irineu, este o persoană capabilă să caute oia cea pierdută, să călăuzească noi imigranți, un păstor capabil să-și cunoască oile și să răspundă chemării lor într-o manieră mai productivă, cu vrerea lui Dumnezeu. Alegerea Episcopului Irineu, născut în România, este o binecuvântarea asupra Bisericii din Lumea Nouă, și pastorația sa încă nu a început! *

+NATHANIEL, Arhiepiscop

In memoriam: Părintele Stăniloae

(+ 4 octombrie 1993)

UN SLUJITOR DEVOTAT AL BISERICII ȘI TEOLOGIEI ORTODOXE, UN MARE TEOLOG (ORTODOX) AL EPOCII NOASTRE, COLOANĂ A TEOLOGIEI ORTODOXE CONTEMPORANE

Când îndreptăm privirea spre trecutul nostru bisericesc și național, ne întâmpină din timp în timp, și mai ales la răscruci de vremi, chipuri de slujitori ai altarelor și ai culturii, tot atâtea coloane de susținere ale istoriei noastre atât de zbuciumate. De fapt adevărata noastră istorie, a unui neam, ca și a Bisericii, este întemeiată, roditoare și deschizătoare de noi împliniri datorită valorilor nemuritoare sădite în sufletele generațiilor de către asemenea slujitori. Chemat la cunoștința «Adevărului cel veșnic» din leagănul său istoric, neamul nostru a dat Bisericii și istoriei universale cete de sfinți, de eroi, viteji, mărturisitori și grăitori de Dumnezeu. Aceștia au creat un adevărat văzduh de valori - la loc de seama fiind cele ale Ortodoxiei - care au ilustrat de-a lungul istoriei credința și ființa neamului. În acest univers ne-a fost dat să viețuim din tată în fiu; ne-a fost dat să gândim, să credem, să ne rugăm, să cântăm sau să ne îndurerăm, să iubim și să nădăjduim în ocrotirea lui Dumnezeu, simțăminte exprimate în graiul sfânt al părinților și strămoșilor din veac și până în veac. În acest grai străbun și în dreapta noastră credință, ca elemente esențiale ale neamului, moștenim o adevărată vistierie, ziditoare de suflet în istorie, artă și opere scrise, o agonisită de veacuri a înaintașilor nostri.

Ne-a mângâiat Dumnezeu, ca, și Biserica și Teologia noastră să fie slujite de mari personalități, cunoscute în lumea creștină nu numai din operele teologice, originale și profunde, ci și din pilduitoarea lor trăire duhovnicească, din perspectiva filocalică a abordării aspectelor, uneori incomode, ale ecumenismului contemporan, ale complexelor aspecte ale Teologiei din zilele noastre.

Pe aceste piscuri ale contemporaneității creștine, precum și în abisurile negației sau ignorării valorilor ortodoxe și creștine, sau în zbaterea apărării și salvării lor, a apărut pe bolta Bisericii noastre chipul de profesor mai întâi, apoi cel de slujitor al Altarului, al Părintelui Profesor Dumitru Stăniloae. Ne-a fost dăruit, am putea spune, drept cel mai de seamă în spațiul culturii teologice și al reliefării valorice supreme a trăirii mistico-filocalice, adică în spațiul cel mai important pentru cuvenita dăinuire a oamenilor și a neamurilor în acest veac și în veșnicie.

Timp de mai bine de șase decenii, Părintele Profesor Dumitru Stăniloae a zăbovit cu râvnă la altarul școlii teologice românești, pe care a slujit-o cu dăruire și a îmbogățit-o cu lucrări de mare profunzime și originalitate, cu traduceri din Sfinții Părinți ai Bisericii și cu un număr impresionant de studii și articole în presa bisericească din țară și străinătate.

În toată această strădanie, cea mai de seamă, desigur, din cugetarea teologică românească, părintele și dascălul cu fața pururea radiind bunătate și încredere, a dat explicitare, înainte de toate, marilor adevăruri evanghelice, punându-le în lumină printr-o sinteză de covârșitoare profunzime și de o neasemuită bogăție duhovnicească. Aceasta își are izvorul, credem, în adâncul cugetului stăpânit continuu de iubirea față de Biserică și de fiii ei. Acest adevăr, exprimat odinioară de Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan, potrivit căruia «Dumnezeu este iubire», a pătruns adânc în inima sa, aprinsă de căldura acestui har, și reluat aproape în fiecare pagină și tălmăcire, îl poate defini pe Părintele Dumitru Stăniloae ca «Teologul dragostei creștine».

Orice faptă bună dă strălucire vredniciilor proprii și biruiește viforul ispitelor prin manifestarea dragostei față de Dumnezeu și față de semenii. În Ortodoxie, roadele virtuții iubirii sunt covârșitoare, cum arată viața și nevoințele iubitorilor de Dumnezeu, care sunt Sfinții Părinți. Ca și altă dată Părinții apărători ai dreptei credințe, Părintele Stăniloae, cunosător profund al adevărului credinței cele adevărate, s-a avântat în toate împrejurările spre a apăra tezaurul de învățătură și viață creștină proprie nouă, românilor.

Deși nu a fost preot de parohie, Părintele Stăniloae a zugrăvit cu duioșie și convingere statornicia, dreapta cumpănă și atașamentul credincioșilor din sate și orașe față de învățătura și rânduielile Bisericii strămoșești. Mare gânditor și scriitor teolog, Părintele Dumitru Stăniloae a izbutit să teologhisească la catedră și să liturghisească, în același timp, oriunde rugăciunea și cuvântul sunt căutate și așteptate. Din toate acestea, izbucnește gândirea convingătoare că orice formă de cultură este chemată să se împlinească în valorile dumnezeiești, depozitate în Sfânta Liturghie. Adăpându-se la izvorul predaniei Sfinților Părinți, a stăruit pentru

Cont. la pag. 24

EDUCAȚIA CREȘTINĂ A FAMILIEI

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir, Sfântul Dumitru Basarabov, Sfântul Mare Mucenic Nestor

Sfinții sunt oameni care în timpul vieții s-au străduit să facă întru totul voia lui Dumnezeu ducând o viață morală și religioasă perfectă. După moarte au făcut minuni și prin anumite semne s-a arătat oamenilor că ei sunt sfinți și stau în apropierea lui Dumnezeu. Noi trebuie să citim viețile sfinților și să învățăm de la dânșii cum să-L iubim pe Dumnezeu și să facem voia Sa. Unii sfinți au făcut minuni și când erau în viață și după ce au murit. Despre alți sfinți, noi știm că au făcut minuni numai după ce au murit. De fapt minunile sunt făcute de Dumnezeu prin intermediul acestor sfinți. Noi îi venerăm pe sfinți și ne rugăm lor să ne ajute pe noi și pe morții noștri. Sfinții, în cer, se roagă lui Dumnezeu atât pentru oamenii vii cât și pentru cei morți.

Dimitrie, cel care avea să devină Sfântul Mare Mucenic Dimitrie izvorătorul de mir, era copilul voievodului Tesalonicului. Când s-a născut el, creștinismul era interzis, așa că părinții l-au botezat în ascuns. El a primit educație religioasă tot în ascuns deoarece în acele timpuri era interzis să înveți pe cineva să devină creștin. Era un copil bun care îl iubea din inimă pe Iisus Hristos și îi ajuta pe săraci. Când era încă tânăr, părinții lui au murit. Atunci împăratul Maximian știind cât de înțelept era Dimitrie, l-a pus pe el voievod al Tesalonicului în locul tatălui lui. Sfântul Dimitrie conducea poporul cu multă înțelepciune, era iubit de oameni, spunea deschis că este creștin și a convertit mulți oameni la creștinism. Când împăratul Maximian, persecutor al creștinilor, a aflat că Dimitrie este creștin s-a hotărât să îl prindă. El a dat ordin ca în fiecare cetate să se facă praznic pentru cinstirea zeilor. Venind împăratul în Tesalonic și văzând că Dimitrie nu îi cinstește pe zei l-a întrebat dacă este creștin. Sfântul Dimitrie a răspuns cu mult curaj că el este creștin și atunci împăratul s-a supărat rău și a dat ordin ca Sfântul Dimitrie să fie pus în temniță.

În acest timp, un slujitor de-al împăratului, pe nume Lie, cu un trup mai mare și mai puternic decât al oamenilor obișnuiți era pus de împărat să se lupte cu creștinii, să-i învingă și să-i omoare aruncându-i în sulite. Așa au murit mulți creștinii. Atunci Nestor, un tânăr creștin s-a hotărât să lupte cu el, dar știind că numai cu ajutorul lui Dumnezeu poate învinge s-a dus întâi la Sfântul Dimitrie să se roage pentru el și să-l binecuvinteze. Sfântul Dimitrie, după ce i-a făcut semnul crucii pe frunte i-a spus: "Du-te și pe Lie vei birui și pe Hristos vei mărturisi!". Nestor s-a dus și când a început lupta cu Lie a strigat: "Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mă!". Nestor a câștigat și Lie a murit. Împăratul Maximian s-a supărat atât de tare de moartea

lui Lie încât a dat ordin ca Sfântul Dimitrie să fie omorât cu sulite pentru că l-a ajutat pe Nestor. De asemenea împăratul a dat ordin să i se taie capul lui Nestor (anul 303).

Noi sărbătorim pe Sfântul Mare Mucenic Dimitrie în fiecare an pe 26 Octombrie, iar pe Sfântul Mare Mucenic Nestor în fiecare an pe 27 Octombrie.

Tot pe 27 Octombrie îl sărbătorim pe Sfântul Dumitru cel nou (care a trăit în secolul XIII) numit și Sfântul Dumitru Basarabov pentru că era din satul Basarabi. Sfântul Dumitru Basarabov, a fost păstor, la început păscând vitele oamenilor din satul său. Mai târziu s-a călugărit și pe lângă rugăciunile și datoriile călugărești el trebuia să aibe grijă de vitele mănăstirii. Amintim aici o întâmplare din viața sa. Odată, pe când păștea vitele, a călcat din greșeală pe un cuib de pasăre ce se afla în iarbă și puii au murit. Sfântului i-a părut așa de rău de fapta sa că și-a pedepsit piciorul cu care călcase cuibul și timp de trei ani, nici vara și nici iarna nu și-a încălțat acel picior. El era umil, se ruga mult, ținea posturi, îl iubea pe Dumnezeu. A murit în peștera în care dormea, pe o piatră mare care îi ținea loc de pat. Această peșteră se afla pe malul apei Lomului și după multă vreme când apa Lomului a crescut foarte mult, peștera a fost cuprinsă de apă. Spre mirarea oamenilor, de multe ori, acolo se vedea o flacăra jucând peste apă. Nimeni nu știa de ce. Dar iată că odată, o fetiță bolnavă l-a visat pe Sfântul Dumitru Basarabov care i-a spus: "De mă vor scoate părinții tăi din apă, eu te voi tămădui" și i-a arătat unde se află. Părinții fetei au căutat acolo unde se vedea lumina jucând pe apă și au găsit trupul Sfântului Dumitru Basarabov întreg și luminat. Apoi cu mare cinste a fost dus în biserica satului acest trup. Mai târziu moaștele Sfântului Dumitru Basarabov au fost mutate în biserica Patriarhiei Române din București unde se află și azi. În fiecare an de Sfântul Dumitru aceste moaște sunt scoase afară, în fața bisericii și mii de oameni trec pe rând prin fața lor, le sărută și cer ajutorul Sfântului pentru necazurile lor, pentru sănătatea familiei și pentru salvarea sufletelor. Când locuiam în București am avut și eu fericirea să văd aceste sfinte moaște.

Întrebări pentru Părinți:

- Știe copilul dumneavoastră când e ziua numelui său, adică, știe când să-l sărbătorească pe sfântul al cărui nume îl poartă?
- Cunoaște copilul dumneavoastră viața sfântului al cărui nume îl poartă? Aveți în casă o icoană cu acest Sfânt?
- Sărbătoriți în casă ziua numelui copilului dumneavoastră și zilele onomastice ale celorlalți

Cont. la pag. 24

VII. Să Nu Preacurvești (Ieșire 20:14)

Una din legile morale fundamentale ale Creștinismului și Mozaismului socotește căsătoria a fi fost instituită în Cer, atunci când Adam și Eva au devenit un trup (Facere 2:24). Domnul nostru Iisus Hristos privește această relație ca sacro-sanctă, deoarece ea a fost sfințită de Părintele Ceresc.

Cununia creștină este relația unică, dintre un bărbat și o femeie. Împreunarea lor este tratată ca o Taină, întrucât Domnul este cel ce o binecuvintează, în Biserică. Atât de sfântă este aceasta, încât este asemănată cu relația dintre Hristos și Biserica Sa (vezi Ef. 5:32). De fapt, chiar și în Vechiul Testament, legătura dintre poporul Israel și Dumnezeu este tratată ca o adevărată legătură de dragoste. Călcarea făgăduinței călăuzește nu numai spre gelozie, ci și spre despărțirea definitivă. Cununia Creștină, instituită de Hristos la nunta de la cana Galileii, este însă plasată pe o treaptă mai înaltă, deoarece ea este menită a se întâmpla doar o dată, în toată curăția inimii și credinței, Domnul însuși fiind garantul acesteia. Cei doi parteneri și nașii lor sunt chemați să păzească sfințenia relației, înfrânându-și cu puterea voinței toate pornirile, înrădăcinate în trup.

Relația trupească dintre soți este îngăduită în cadrul relației maritale, pentru înmulțirea neamului omenesc și pentru fericirea omului. Orice deviere de la această normă duce la adulter sau prea-curvie - un păcat grav, care implică trădarea făgăduinței Cununiei. Gravitatea acestuia este mare și nu are nevoie de alte comentarii, decât că Mântuitorul care nu îngăduie despărțirea, socotește adulterul ca motiv suficient pentru divorț. Întrucât urmările emoționale, spirituale și legale sunt atât de devastante, ne apare acum mai clar faptul că Dumnezeu a dat această poruncă, din iubire pentru copiii Săi și pentru fericirea lor veșnică.

Trebuie adăugat că preacurvia implică și alte păcate legate de lipsa de auto-control, așa cum sunt: păcatul cu gândul, vorbirea murdară, îmbrăcăminte inadecvată și provocatoare, pornografia și tot ceea ce trădează spiritul în favoarea "faptelor cărnii" (Gal. 5:19). În zilele noastre, când filozofia plăcerii este promovată atât de provocator, Creștinii sunt chemați la curățirea gândurilor și a vieții lor prin Mărturisire, spre a-și menține inima și cugetul "curate și fără prihană". Nimeni să nu se îndoiască de importanța acestei porunci pentru mântuirea noastră. Cei ce caută să "umble în Duh" își amintesc cuvintele Sfântului Pavel: "*Nu vă amăgiți; nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici malahienii, nici sodomii, nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu*" (1 Cor. 6:9). ❀

Pr. Remus Grama

VIII. Să Nu Furi (Ieșire 20:15)

În fericitul Rai, Adam și Eva aveau puțința de a folosi toate cele pământești, care fusese create de Ziditor pentru nevoile omului. Nici unul dintre ei n-a cunoscut lăcomia, mai înainte de căderea în păcat, și nici dorința de a poseda mai mult decât le era necesar pentru trai. Lăcomia a pus stăpânire pe om după alungarea din Rai. Ea izvorăște din lipsa de credință în Dumnezeu, care are grijă de om. Ea este iubire de sine și ignorarea celuiilalt, precum și neascultarea poruncii de a ne câștiga pâinea prin "sudeala frunții"

Această poruncă are mai multe înțelesuri, din care vom atinge doar câteva. În primul rând, ea ne cheamă la onestitate, respingând furtul. Știm că atunci când Anania și Safira au furat din bunurile bisericii pedeapsa lui Dumnezeu a venit îndată, aducându-le moartea (Fapte 5:1-12). De asemenea, Domnul nostru Iisus Hristos s-a umplut de mânie sfântă, când a alungat pe negustorii din Templu, spunându-le: "*Ați făcut din casa Tatălui meu peșteră de tâlhari*" (Mt. 21:13). Toate acesteane lasă să înțelegem că ochiul cel a-tot-văzător al lui Dumnezeu privește neîncetat peste toată făptura și în dreptatea Lui, Domnul "*va răsplăti fiecăruia după faptele sale*".

Un alt înțeles al acestei porunci este cel punctat de Sf. Vasile cel Mare și de Fericitul Augustin, care califică orice proprietate obținută prin neplata adecvată a lucrătorilor, ca "furt". Pe scurt, această poruncă condamnă furtul, însușirea necinstită a unor bunuri, înșelătoria, camăta și favoritismul, precum și neplata datoriilor. Multe altele s-ar mai putea adăuga aici.

Întrucât omul este dator să iubească pe Dumnezeu mai presus de toate, orice acțiune a lui izvorăște dintr-o ne-naturală iubire de arginți călăuzește spre păcat. De pildă, neplata datoriilor noastre personale către Sf. Biserică este un furt din zeciuiala poruncită de Dumnezeu. Cumpărarea unor bunuri furate pentru câștig ușor sau luarea de plată pentru lucrul prost făcut sunt furt, înțelăciune și, deci, păcat. Vinderea unor produse rele pentru câștig necinstit ori "potrivirea" prețurilor, de la client la client, este furt. Falsificarea semnăturii cuiva pentru câștig este furt. Sf. Scriptură condamnă de asemena și lenea, care de obicei este însoțită cu furtul, precum și cerșitoria fără motiv serios, recomandându-ne munca cinstită. Recomand părinților să discute această temă în familia lor, pentru beneficiul copiilor și chiar și al lor personal. Să nu uităm că Poruncile sunt principii fundamentale, de drept divin, fiind infuzate și în legile țării în care trăim. Nimeni nu va putea gusta din starea "Fericirilor", fără a împlini mai întâi "Poruncile", care sunt atât de uitate în zilelele noastre. ❀

Pr. Remus Grama

Cont. de la pag. 22

- Știe copilul dumneavoastră să citească un calendar bisericesc ortodox și poate să găsească în acest calendar sărbătorile mai importante din an? Dacă nu știe puteți să-l învățați. Aceasta îi va fi de folos o viață întreagă. ✱

Maica Preoteasă

Cont. de la pag. 21

Părintele Profesor Dumitru Stăniloae a fost darul și binecuvântarea lui Dumnezeu pentru școala teologică românească, pentru a cărei întărire în credință a ostent o viață, în același timp. Rămânând o vrednică pildă de urmat pentru preoțimea noastră, care totdeauna se va regăsi în autenticitatea, înălțimea și chemarea sa, zăbovind asupra scrierilor marelui nostru teolog, a cărui operă este unanim recunoscută în însemnătatea ei de excepție. ✱

P.F. Părinte Teoctist,
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române
articol preluat de pe web site-ul Patriarhiei Române

PROF. PAUL A. CARAVIA

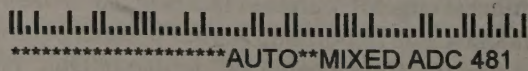
A trecut întru Domnul la 3 septembrie 2002 după o lungă suferință, la numai câteva zile înainte de a împlini 75 de ani. Îi supraviețuiește în țară, neconsolată, soția devotată, Cornelia Caravia (Uca). Domnul să-l odihnească în pace. ✱

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

S128
P392

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319